

Lilac

ฮันนิมุน
กับ
หวานใจ
ในวันสิ้นโลก 4
末世重生之重归于郝

暖荷 หน้าวบเหอ เขียน
มกรา หน้าฝน แปล
三顆俗頭 วาด

ฉันนั้น กับหัวใจ ในวันสิ้นโลก 4

末世重生之重归于郝

หน่วนเหอ 暖荷

เขียน

มกรา หน้าฝน

แปล

Lilac

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

แบ่งปันความประทับใจกับ Lilac ได้ที่

 @Lilac.Novel

 @Lilac_Novel

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร. 08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

ทางสำนักพิมพ์จะรับเปลี่ยนหนังสือกรณีที่เกิดการชำรุดจากกระบวนการพิมพ์
เช่น หน้ากระดาษฉีกขาด จำนวนหน้าไม่ครบ หน้าซ้ำ หน้ากระดาษกลับหัว เป็นต้น

ตัวหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการอ่าน
โดยส่งหนังสือมาเปลี่ยนได้ที่ ฝ่ายการตลาดหนังสือเล่ม (เคลมหนังสือ)

บริษัทอมรินทร์ คอเรียเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ amarinbooks หรืออีเมล amarinbooksclubfan@amarin.co.th

คำนำสำนักพิมพ์

‘หากคุณมีแรงสู้ จงสู้ และเตรียมพร้อมอยู่เสมอ เพราะสงคราม
เพิ่งจะเริ่มขึ้นเท่านั้น’ นี่เป็นบทพูดสุดท้ายของภาพยนตร์เรื่อง *World War Z*
(มหาวีบัติสงคราม Z) เล่าเรื่องราวของอดีตเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ
(UN) ที่ต้องเดินทางไปทั่วโลกเพื่อตามหาต้นตอและวิธีการระงับเชื้อไวรัส
ซึ่งกำลังแพร่ระบาดและทำให้คนทั้งโลกกลายเป็นзомบี้

เช่นเดียวกับที่เจอร์รี เลน ตัวเอกของภาพยนตร์ได้ประสบ เมื่อ
ฝั่งหนึ่งหาทางเอาตัวรอด อีกฝั่งก็วางแผนการเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไปเช่นกัน
สัตว์และพืชต่างกลายพันธุ์จนร้ายกาจ ซอมบี้ระดับสูงก็ปรากฏออกมา
มากขึ้นเรื่อย ๆ ถึงขั้นรวมกลุ่มเป็นกองทัพซอมบี้พร้อมโจมตีมนุษย์ให้วินาศ
และในยามเผชิญกับความตายเช่นนี้เองที่มนุษย์จะเผยธาตุแท้ของตนออกมา
ทั้งความโลภ ความเห็นแก่ตัว ความกลัว ไปจนถึงความสิ้นหวัง

แต่เมื่อหยุดสู้ก็เท่ากับตาย แม้ต่างฝ่ายต่างพัฒนาอาวุธใหม่ไม่รู้จบ
แต่มีเพียงการสู้ต่อไปเท่านั้น จึงจะมีโอกาสชนะ มีเพียงไม่หยุดก้าวไปข้างหน้า
จึงจะได้เห็นฟ้าใหม่อีกครั้ง...

ร่วมเอาใจช่วยเฮ้อจ๊อจั้งและฟางท้าวที่จะจับมือกันจวบจนวินาทีสุดท้าย
ในศึกตัดสินชะตาว่าเผ่าพันธุ์ใดจะเป็นผู้ครองโลก ใน *อันนี้ผูกกับหวานใจในวันสิ้นโลก* เล่มสุดท้ายนี้ได้เลยละ

ด้วยรัก

Lilac

ระหว่างทาง

ข้างกองไฟ เสร็จจ้งกับฟางท่าวหีบแผ่นแป้งถั่วแดงจากห้วงมิติมาแอบ
สับเปลี่ยนกับแผ่นแป้งธัญพืช เพราะด้านนอกมีถุงห่อไว้ ประกอบกับ
ความมืดในเวลากลางคืน ทำให้ไม่มีใครเห็นความแตกต่างระหว่างแผ่นแป้ง
สองชนิดนี้

ในกระเป๋าเป้ของพวกเขายังมีอาหารกระป๋องหมดอายุจำนวนหนึ่ง
ที่กองทัพแจกให้ เนื่องจากเพิ่งออกจากฐานที่มั่น จึงยังไม่มีใครแตะต้อง
ของเหล่านี้

ขณะนี้ทั้งสามหน่วยในหมู่เดียวกันกำลังนั่งล้อมวงรอบกองไฟ อื่นตง
แม้จะเป็นหัวหน้าของหน่วยสาม แต่กลับไม่ได้วางทำไอ้อดตัวเองแต่อย่างใด
พวกเขาส่งจ้งไม่ได้เข้าไปรวมกลุ่ม เขาก็ไม่ได้ว่าอะไร เพียงนั่งพูดคุยเสียงเบา
กับชายท่าทางน่าสงสัยด้านข้างเท่านั้น

สองสามมีภรรยากินอาหารพลางสำรวจผู้คนรอบข้างด้วยความอยากรู้
อยากเห็น บางคนมีท่าทางตื่นเต้น บางคนก็เคร่งเครียด คนส่วนใหญ่ไม่ได้
คาดหวังอะไรกับการเดินทางครั้งนี้มากนักเนื่องจากรู้ว่าแต่ละคนในคณะ
เดินทางนี้ล้วนถูกบังคับให้มาเข้าร่วมปฏิบัติการเพราะถูกใครบางคนอิจนา
หรือกลัวเกรง คนของกองทัพเองก็เหมือนกัน นายทหารหลายนายจึงมีสีหน้า
ไร้อารมณ์ แม้ตามหน้าที่จะต้องตั้งใจทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย แต่เชื่อว่า
ทุกคนจะเต็มใจออกไปทำภารกิจที่รู้ทั้งรู้ว่ามีโอกาสตายมากกว่ารอด

ฟางห่าวเอียงศีรษะเข้าไปกระซิบข้างหูเฮ่อจื่อจิ้ง “วันนี้เกิดอะไรขึ้น
เหรือครับ”

รถคันที่พวกเขาอยู่ไม่ได้เกิดปัญหาอะไร แม้จะรู้ว่ามียกรเสียระหว่างทาง
รวมถึงมีการตรวจสอบสภาพรถคันอื่นไปด้วย แต่พวกเขากลับไม่รู้สถานการณ์
ที่แน่ชัด

เฮ่อจื่อจิ้งส่ายหน้า เขาให้เจ้ากั๋นแบ่งลอยออกมาซ่อนตัวอยู่ในเงามืด
แล้วตามกลุ่มคนที่เข้าออกคณะเดินทางอย่างรีบร้อนไป

คนพวกนี้คือกลุ่มที่เมื่อครู่เร่งเดินทางมาจากฐานที่มั่น รถออฟโรด
ของพวกเขาลากอะไหล่รถมากมาย หลังจากเข้ามารายงานตัวเสร็จก็นำของ
เหล่านี้ไปส่งให้กับรถหลายคันที่จอดเสียอยู่

หลังจาก ‘มอง’ ความเคลื่อนไหวของคนพวกนั้นผ่านเจ้ากั๋นแบ่ง
เฮ่อจื่อจิ้งก็หัวเราะอย่างฉุนเฉียวทันที “ดูท่าระหว่างทางคงจะเกิดเรื่องอีกเยอะ
แน่ๆ”

เมื่อฟางห่าวเองก็เห็นภาพคนพวกนั้นกำลังง่วนอยู่กับการซ่อมรถ
จึงเบิกตากว้าง “รถเสียอย่างน้อยสามคันเลยเหรือครับ นี่มันออกจะ...”
เดิมทีเขาคิดจะบ่นว่าคุณภาพรถแย่เกินไป แต่อีกใจกลับเอนเอียงไปทาง
ทฤษฎีสมคบคิดแทน สีหน้าพลันเปลี่ยนเป็นเศร้าสลด “นี่ยังไม่เจอซอมบี้
ฝูงใหญ่เลยนะครับ...”

“ระหว่างทางเราก็ระวังให้มากหน่อยแล้วกัน” เมื่อรู้แล้วว่าเกิดอะไรขึ้น
บ้าง เฮ่อจื่อจิ้งก็ให้เจ้ากั๋นแบ่งกลับเข้าไปในห้องมิติโดยไม่สนใจเสียงอะอะ
โวยวายที่ตั้งขำๆ ในสมองว่า ‘จะออกไป! จะออกไป! ให้หามาฆ่ากอด!’ แล้ว
กินแผ่นแบ่งถั่วแดงเข้าไปอีกหลายคำ ก่อนปิดมือแล้วหยิบกระติกน้ำร้อน
ขึ้นมา

ภายในบรรจุน้ำแกงที่ยังอุ่นอยู่เล็กน้อยเอาไว้ เพราะหากร้อนเกินไป
เมื่อเปิดฝาดอก น้ำแกงจะส่งกลิ่นหอมฟุ้งไปทั่วทันที น้ำแกงที่ฟางห่าวเคี้ยว
จากผักและซूपไก่นี้ เมื่อวางไว้ให้เย็นลงก็จะไม่ส่งกลิ่นโชยออกมามากนัก
นอกจากนี้ยังดื่มเข้าไปได้โดยตรง จึงเหมาะกับการเสริมโภชนาการใน
สถานการณ์แบบนี้

พวกเขาต้องอยู่ร่วมกับคนเหล่านี้ไปอีกนานโดยที่ไม่มีความเป็นส่วนตัวเลย ดังนั้นถ้าอยากจะรักษาสมดุลทางโภชนาการโดยไม่ให้คนอื่นรู้ การเติมน้ำแกงบำรุงชนิดต่าง ๆ จึงเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุด

พวกเขาจะใช้กระตักน้ำร้อนรุ่นเดียวกันเพื่อทำที่เป็นติ่มน้ำร้อนต่อหน้าคนอื่น แต่ในห้วงมิตินี้ก็มีกระตักแบบเดียวกันอีกหลายใบ ซึ่งฟางท้าวกรอกน้ำแกงเอาไว้แล้ว เนื่องจากภารกิจครั้งนี้กะทันหันมาก เขาจึงไม่มีเวลาทำอย่างอื่นตุนไว้ ไม่อย่างนั้นภานะทั้งหมดในห้วงมิตินี้คงถูกนำมาบรรจุสารพัดของกินหมดแน่!

ฟางท้าวกำลัง ‘ฟัง’ เสียงโวยวายของเจ้าก้อนแบ่งในห้วงมิตินี้ ถ้าเป็นเวลาปกติเขาอาจอนุญาตให้เจ้าก้อนแบ่งพรางตัวออกมาเตร็ดเตร่ข้างนอกได้ แต่ไอ้คำว่า ‘หม้าม้า’ นั้น...ไม่ว่าอย่างไรฟางท้าวก็คิดว่าตัวเองมีความเป็นผู้ชายอยู่พอสมควร เมื่อได้ยินแบบนั้นแล้วก็ไม่ค่อยสบายอารมณ์ จึงทำหูทวนลมเสียเลย

“คืนนี้ถึงตาทั้งสามหน่วยของเราต้องอยู่เฝ้ายาม แต่ละหน่วยส่งคนมาสองคน ยืนเวรคนละสองชั่วโมงครึ่ง” เมื่อพวกท้าวบึงและอินตงหารอกันเรื่องการเฝ้ายามกลางคืนเรียบร้อยแล้วจึงเริ่มจัดแจงคนเฝ้ายามในคืนนี้

ส่วนนายทหารสองนายและพลขับสองนายที่คอยควบคุมดูแลพวกเขาในเวลานี้กำลังล้อมวงรอบกองไฟ กินอาหารกับทหารคนอื่น ๆ อยู่อีกด้านหนึ่ง

เดินทางวันแรกทุกคนก็ประสบเคราะห์ มีคนลอบทำลายรถเข้าให้แล้ว แถมเช้าวันต่อมาด้านนอกยังมีฝนตกโปรยปรายลงมาไม่หยุด ดูคล้ายจะชุกกว่าเมื่อก่อนมากจนหลายคนบ่นกันงึมงว่า ‘ไม่รู้ว่ามีเมืองเอสเอชจะมีความอากาศแจ่มใสบ้างหรือเปล่า’

ผู้หมวดเจิ้งที่มาจากเมืองเอสเอชรู้ดีอยู่แล้วว่าในประเทศนี้ไม่ว่าจะที่ไหนล้วนแต่ครึ้มฟ้าครึ้มฝนเหมือนกันหมด ทว่าเขารับบัญชาการไปนานแล้วเพราะเดินเหินไม่สะดวก จึงไม่ได้ยินเสียงซุบซิบของบรรดาคนข้างนอก

ทุกคนขึ้นรถและออกเดินทางมุ่งหน้าไปยังทิศใต้กันอีกครั้ง

ตลอดทางทุกครั้งที่ขับเข้าไปใกล้กับหมู่บ้านก็จะเจอขอมบี๊ทั้งตัวใหญ่ตัวเล็ก ขอมบี๊บางตัวพอได้ยินเสียงรถก็วิ่งตามหลังกมาแต่ไกล บวกกับน้ำโคลน

ที่สาตกระเซินขึ้นมาจากถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ เมื่อมองผ่านสายฝนจึงเกิดเป็นภาพที่น่าหวาดหวั่นไม่น้อย

เนื่องจากรถกำลังเร่งเดินทาง ทุกคนเลยไม่ต้องลงไปจัดการซอมบี้ ดังนั้นผู้มีพลังพิเศษและทหารทุกคนจึงต่างพักเอาแรงกันอยู่ในรถ

เฮอจี้จิ้งกำลังตรวจสอบสภาพมิตกูรซ่าของตัวเอง เมื่อกองทัพบกแจ้งว่าสามารถพกอาวุธประจำตัวไปได้ เขาก็ตั้งใจยื่นเรื่องขออาวุธนี้ไปเป็นพิเศษ ทุกคนที่เข้าร่วมภารกิจมีสิทธิ์พกอาวุธสำรองได้สองชิ้น ทั้งมิตกูรซ่าของเขา มีดพกสามแฉกของฟางห่าว หรือจะดาบใหญ่ที่ผู้มีพลังพิเศษสายพลังกำลังของทิมรีเบิร์ตใช้ ต่างก็อยู่ในรายการอาวุธประเภทนี้ด้วย

นอกจากนี้ ทุกคนยังได้รับปืนและกระสุนหัวระเบิด รวมถึงกระสุนพิเศษอีกคนละห้าสิบลนัด กระสุนพิเศษนี้เพิ่งได้รับการปรับปรุงใหม่ แม้บนรถจะมีสำรองอยู่อีกมาก แต่ถ้าไม่ได้อยู่ในสถานการณ์คับขันจริง ๆ ก็ไม่มีใครกล้าใช้กันง่าย ๆ

ทิมรีเบิร์ตโชคดีที่มีคนของตัวเองอยู่เยอะ เมื่อนายทหารสองนายนั้นจะต้องมีอย่างน้อยหนึ่งคนที่นั่งข้างคนขับ ส่วนอีกคนที่เหลือขอแค่ถูกบังสายตาก็ไม่รู้ว่าพวกเขากำลังทำอะไร พวกอื่นตงก็นั่งอยู่อีกมุมหนึ่งของรถ ดังนั้นช่วงสองวันที่ผ่านมานี้ สมาชิกทิมรีเบิร์ตที่มีความชำนาญเฉพาะทาง จึงใช้เวลาอยู่ที่มุมหนึ่งของรถ ทดลองแยกส่วนกระสุนเพื่อศึกษาหาอัตราส่วนของผงเงินและผงทองที่ผสมอยู่ภายใน

การแกะชิ้นส่วนและการผลิตยังถือเป็นเรื่องง่าย แต่ที่ยากคืออัตราส่วนของทองและเงิน ถ้าใส่ทองและเงินน้อยไป แม้จะยิงเข้าเป้า กระสุนก็อาจไม่ระเบิดและไม่ให้ผลลัพธ์ที่ควรจะได้จากอาวุธพิเศษ สู้ใช้อาวุธธรรมดาโดยตรงเลยจะดีกว่า

แต่เรื่องนี้ก็เชื่อว่าวิจัยออกมาได้ภายในวันสองวัน อีกอย่างบนรถก็มีคนอื่นอยู่มากมาย แกมรถยังโคลงเคลงไปมา พวกเขาจึงทำได้เพียงเจียดเวลาว่างมาวิเคราะห์เท่านั้น

เรื่องการศึกษาอัตราส่วนของผงเงินและผงทองจะรีบร้อนไม่ได้ เพราะเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะความรู้เฉพาะทาง แน่نونว่าเฮอจี้จิ้งกับฟางห่าว

ช่วยอะไรไม่ได้ แต่เนื่องจากพวกเขาเป็นสมาชิกในหน่วยของอินตง จึงไป
นั่งข้างพวกเขาเพื่อช่วยบังสายตาให้พวกกัวปิงได้พอดี และในช่วงเวลาสำคัญ
ก็สามารถช่วยส่งสัญญาณเตือนได้

พลังพิเศษธาตุลมแผ่ขยายไปทั่วทุกทิศอย่างเจียบงัน แถวนี้มีซอมบี้
อยู่เยอะทีเดียว พวกที่ได้ยินเสียงและเคลื่อนไหวได้รวดเร็วเริ่มแห่เข้ามา
ใกล้ขบวนรถขึ้นทุกที ครั้งนี้ฐานที่มั่นส่งกำลังพลมามากมาย ลำพังแค่ผู้มี
พลังพิเศษก็มีร้อยกว่าชีวิตแล้ว ยิ่งไม่ต้องพูดถึงว่าหน่วยพลาธิการยังมีผู้มี
พลังพิเศษสายสนับสนุนอยู่อีกจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้กองทัพยังส่งคนมา
มากกว่าสองร้อยคนพร้อมรถบรรทุกทหารหกคัน รถรบหกคัน รถบัญชาการ
หนึ่งคัน และรถถังสองคัน

พลังพิเศษของเฮ่อจื่อจิ้งไปถึงระดับสามช่วงปลายแล้ว จึงสามารถใช้
พลังพิเศษธาตุลมโดยไม่มีใครจับสังเกตได้ เพราะเดิมทีพลังพิเศษธาตุลม
ก็เหมือนเป็นแค่กระแสอากาศธรรมดา ไม่มีสิ่งใดโดดเด่นอยู่แล้ว

เฮ่อจื่อจิ้งหลับตาแล้วบังคับให้กระแสลมเคลื่อนไปรอบขบวนรถ
แล้วจึงค่อย ๆ ลืมตา ฟางห่าวที่คอยสังเกตสถานการณ์ในรถอยู่ตลอดเวลา
กระซิบถามว่า “เป็นยังไงบ้างครับ”

“มีซอมบี้ระดับสามหลายตัว แต่พวกมันคงจะยังไม่ไล่ตามขบวนรถของ
พวกเราไม่ทันไปสักระยะ” *ตราบไคที่รถไม่เกิดปัญหาอะไรอีกนะนะ* “ส่วน
ระดับสองกับพวกที่ต่ำกว่านั้นมืออยู่ราว ๆ สองสามร้อยได้มั้ง” เฮ่อจื่อจิ้งพูด
ขณะมองออกไปทางท้ายรถที่ประตูเปิดอยู่ครึ่งหนึ่ง

เพื่อป้องกันเหตุไม่คาดฝัน ระหว่างที่รถกำลังแล่นไป พวกเขาจะ
เปิดแฉับประตูท้ายรถไว้ด้วย เพราะรอบรถบรรทุกคลุมด้วยผ้าใบกันน้ำ
แค่ชั้นเดียว แทะจะป้องกันอันตรายจากภายนอกไม่ได้เลย ถ้ายังปิดประตู
สนิทก็ หากเกิดอันตรายขึ้นมากลับจะเป็นภัยคุกคามทุกชีวิตบนรถมากกว่า

“นั่นก็ยิ่งดีครับ” ฟางห่าวเอนศีรษะซบไหล่เฮ่อจื่อจิ้งแล้วหลับตา “ผม
ของีบสักพักนะ”

“อืม นอนเถอะ มีอะไรฉันจะปลุกเอง” *ตราบไคที่น้ำมันยังไม่หมด*
ขบวนรถก็ไม่จำเป็นต้องหยุด ได้ยินว่าก่อนออกเดินทาง รถทุกคนถูกดัดแปลง

ให้สามารถเติมน้ำมันลงถังจากในต๋วรถได้โดยตรง ยิ่งสะดวกในการเดินทางอย่างต่อเนื่อง

บนรถบัญชาการ คุณชายผู้นั่งอยู่มุมหนึ่ง มือกำคริสตัลไว้แน่นพลางใช้พลังพิเศษดูดซับพลังงานจากคริสตัล แม้เขาจะถูกครอบครัพลักออกมาเป็นแพะรับบาปเพราะมีเรื่องกับสกุลซ่ง แต่ทั้งพ่อและแม่ก็ไม่ได้ต้องการให้เขามาตายข้างนอกนี่จริง ๆ หลังจากรู้เรื่องภารกิจนี้ พวกเขาก็รวบรวมคริสตัลที่เก็บสะสมไว้ อาวุธป้องกันตัว และเสบียงต่าง ๆ ให้เขาพกติดตัวไปด้วย และจำใจต้องส่งลูกชายออกไปด้วยตัวเอง

คุณชายอยู่พกคริสตัลติดตัวเอาไว้พันกว่าเม็ด การจะเลื่อนพลังพิเศษเป็นระดับสองไม่มีปัญหาแน่นอน ถ้าไม่ใช่เพราะแต่ละวันมีเวลาดูดซับคริสตัลไม่มากละก็ ป่านนี้เขาคงจะหุ่มสุดตัว เพื่อให้พลังพิเศษของตัวเองอยู่ระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ก่อนถูกส่งไปตายนอกฐานที่มั่นแล้ว!

ไม่ได้มีแค่คุณชายอยู่เท่านั้น ในภารกิจครั้งนี้ ทุกคนที่พอมีสั้นสายต่างรวบรวมและแลกเปลี่ยนคริสตัลเอาไว้พกติดตัวล่วงหน้า ยามใดที่มีเวลาก็จะพยายามดูดซับพลังงานอย่างเต็มที่โดยไม่ยอมปล่อยโอกาสให้หลุดลอยไปแม้แต่หย่อม เมื่อดูดซับหมดแล้ว ข้างนอกยังมีขอมบื้ออยู่อีกนับไม่ถ้วน แคร่ระดมยิงสักรอบ พวกเขาก็จะได้คริสตัลมาตุนเพิ่ม!

ซอมบี้บุก

ขบวนรถเร่งเดินทางตลอดคืน บนรถแต่ละคันมีพลขับสองนายคอยเปลี่ยนกะกัน โดยพยายามขับให้นานและไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม่น้ำมันจะมีพอให้พวกเขาเดินทางได้สิบวันถึงครึ่งเดือน แต่ไม่มีทางประทับประคองไปให้ถึงเมืองเอสเอชได้ ยางดีที่พวกเขาซื้อแหล่งที่พอจะมีน้ำมันสำรองอยู่คงจะผ่านไปเต็มน้ำมันได้บ้าง ส่วนเสบียงกับน้ำมัน...น้ำยังง่ายหน่อย เพราะช่วงนี้ฝนตกยี่สิบสี่ชั่วโมงแทบทุกวัน บนรถทุกคันมีอ่างและกะละมังที่ใช้รองน้ำได้ แต่เสบียงจำเป็นต้องวางแผนและแจกจ่ายอย่างละเอียดรอบคอบ

เหียนชินกำลังดูเส้นทางการเดินทางครั้งนี้โดยใช้แผนที่ที่ผู้หมวดเจิ้งและพวกทำเอาไว้ตอนที่พวกเขารวมตัวกันขึ้นเหนือเมื่อครั้งก่อน จุดที่ผู้หมวดเจิ้งเคยผ่านและพบอันตรายก็จะซับซ้อนไป นอกเหนือจากนั้นก็ไม่มีใครบอกได้ว่าจะมีสิ่งที่น่าพรันพริงร่อยหรือไม่

ขณะที่กำลังจะเรียกผู้หมวดเจิ้งมาหารือเรื่องที่พักแรม ทันใดนั้นเสียงรื้อนราก็ดังออกมาจากวิทยุสื่อสาร!

“พบอะไรบางอย่างครับ! มีบางอย่างลงมาจากบนฟ้า!!”

ใครคนหนึ่งรีบรายงานทันทีที่พบภัยคุกคามมาจากบนฟ้า

“ทุกคนเตรียมพร้อม! เจ้าหน้าที่เผ่าระวัง ตรวจสอบสถานการณ์ให้แน่ชัด!” เหียนชินคิดว่าวิทยุสื่อสารพลางขับไปชิดหน้าต่างรถเพื่อมองออกไปบนท้องฟ้าอันมืดมิดข้างนอก

ตอนนั้นเฮ้อจี้จี้ก็ชักมีตุรช่าออกจากฝักแล้ว เขากับฟางห่ามองไปบนท้องฟ้าด้วยความระแวงระวัง เขาไม่ใช่คนแรกที่ร้องเตือน เนื่องจากกำลังหุ่สมาริส่วนใหญ่ไปที่พื้นราบและใต้ดินซึ่งเคยทำพวกเขาลำบากมาก่อน

สายตาของทุกคนในรถมองไปทางอินตงและผู้ชายหน้าตาเคร่งเครียดที่ดูไม่น่าไวใจข้าง ๆ ไม่นึกว่าผู้ชายคนนั้นจู้ ๆ ก็ตะโกนบอกว่ามีบางอย่างบนฟ้า หลังจากนั้นอินตงก็รีบแจ้งนายทหารในรถทันที หมอนั้นมีพลังพิเศษอะไร แบบตรวจจับ? แบบประวังภัย?

ไม่ว่าพลังพิเศษของชายคนนั้นจะเป็นแบบไหน ในเวลานั้นบนฟ้าก็สามารถมองเห็นหน้าตาของผู้บุกรุกได้คร่าว ๆ แล้ว

“...นั่นมันซอมบี้กัน?!” ใครคนหนึ่งพลันชี้ไปบนฟ้าพร้อมกับตะโกนออกมาด้วยความหวาดกลัว

“รถทุกคันทราบ! ผู้มีพลังพิเศษระยะไกลรับผิดชอบงานป้องกันเหนือรถแต่ละคัน ให้ขบวนรถเปลี่ยนเส้นทางไปยังทิศตะวันออกตามรถบัญชาการมา เราจะขับเข้าไปในอาคารเพื่อเริ่มต่อสู้ป้องกันร่วมกัน! ผู้มีพลังพิเศษระยะใกล้ให้คุ้มกันผู้มีพลังพิเศษระยะไกลเอาไว้ คอยกันอย่าให้ซอมบี้บุกเข้ามาใกล้ขบวนรถ!”

รถบัญชาการออกคำสั่งรวดเร็ว จากนั้นก็มีเสียงซึ่งไม่รู้ที่มาที่ไปดังแทรกขึ้นจนแทบแก้วหู

“ผู้มีพลังพิเศษระยะไกลเตรียมพร้อม! ผู้มีพลังพิเศษระยะใกล้แต่ละคนตามประกบผู้มีพลังพิเศษระยะไกล!” นายทหารในรถรีบตอบสนองต่อคำสั่งทันที เขาตั้งหน้าต่าที่กั้นระหว่างห้องคนขับกับห้องโดยสารลง “พวกคุณระวังสภาพถนนด้วย! พยายามตามติดรถข้างหน้าเอาไว้!”

บนท้องฟ้าปรากฏจุดดำเล็ก ๆ พวกมันสังเกตเห็นขบวนรถแล้ว จึงเปลี่ยนทิศทางบินลงมาที่นี่

หัวหน้าหน่วยสามคนบนรถที่เฮ้อจี้จี้จ้อยู่มีประสบการณ์พอสมควร หลังจากรับคำสั่งก็รีบจัดวางตำแหน่งของแต่ละคนอย่างรวดเร็ว

แม้จะไม่คุ้นเคยกับสมาชิกส่วนใหญ่รวมถึงอินตงด้วย แต่ในวันแรกที่ตั้งหน่วย ทุกคนต้องรายงานหัวหน้าว่าตัวเองมีพลังพิเศษอะไรหรือ

ประเภทไหน เพื่อวางแผนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เหมือนอย่าง การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบระยะใกล้ไกลแบบนี้ ก็สามารถจัดสรรหน้าที่ของแต่ละคนได้เรียบร้อยในเวลาอันรวดเร็ว

โดยสรุปแล้ว คนบนรถคันนี้มีคนต่อสู้อยู่ระยะใกล้กว่าระยะไกล แม้คนบนรถส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีพลังพิเศษ แต่พวกผู้มีพลังพิเศษอย่าง ชาติตินหรือสายพลกำลังแทบจะลงมือระยะไกลในขณะที่รถกำลังเคลื่อนตัว ไม่ได้เลย

ฟางหัวกระชับมีตพกสามแฉกเอาไว้แน่นพร้อมคุ้มกันเฮ้อจี้จิ้ง เพราะเมื่อแยกชนิดพลังดูแล้ว พลังพิเศษสายความเร็วของตนไม่เหมาะกับการโจมตีระยะไกล แต่ทักษะการต่อสู้อยู่ระยะประชิดของเขาไม่ธรรมดาเลย ยิ่งฝึกฝนวิชายุทธ์จากคัมภีร์ลับในห้วงมิติมาและมีอาวุธพิเศษอยู่ในมือ ด้วยแล้ว ก็ยิ่งแข็งแกร่งขึ้นไปอีก

เฮ้อจี้จิ้งยืนอยู่ใกล้ ๆ ทำยรต ตอนนี ‘หน้าต่าง’ บนฝ่าไบกันน้ำ ข้างหน้าเขาถูกเปิดแล้ว สายฝนเม็ดเล็ก ๆ เป็นอุปสรรคต่อการสู้กับจอมบั้งก พอสสมควร แต่ยังมีอีกปัญหาที่ไม่มีใครทันสังเกต

ขบวนรถพลันกลับรถอย่างกะทันหัน รถบัญชาการวิเคราะห์ว่าแถวนี้ น่าจะมีเมืองอยู่ และบริเวณชานเมืองน่าจะมีโกดังอยู่หลายแห่งตั้งแต่ช่วง ก่อนวันสิ้นโลก ซึ่งใช้เป็นที่หลบภัยชั่วคราวได้สักระยะ แต่ทันใดนั้นก็กลับมี อีกปัญหาหนึ่งผุดขึ้นมา เพราะเมื่อมีเมือง ก็เท่ากับว่ามีจอมบั้งกอยู่ด้วย!

พวกจอมบั้งกโดยรอบบริเวณเมื่อได้ยินเสียงอีกทีก็แห่มารวมตัวกัน ที่ถนนสายหลัก การที่ขบวนรถหักเลี้ยวในครั้งนี่จึงพุ่งเข้าไปใส่ฝูงจอมบั้งก มาจากทางตะวันออกพอดี แม้จำนวนจอมบั้งกจะมีไม่มาก แต่การเจอจอมบั้งก กลายพันธุ์หลายตัวก็ถือว่าตึงมือมาก

เฮ้อจี้จิ้งคิดมาถึงตรงนี้ พลันมีเสียงร้องระงมดังออกมาจากรถ คันไหนสักคันข้างหน้า!

ยังไม่ทันได้สำรวจดูว่าข้างหน้าเกิดอะไรขึ้นก็ไม่เหลือเวลาให้ไปสนใจ อย่างอื่น จอมบั้งกยังมาไม่ถึง แต่พวกจอมบั้งกกลับพุ่งมาชนรถแล้ว!

จอมบั้งกตัวหนึ่งโบกสองมือของมันด้วยความตื่นเต้น มันกระโจนเข้ามา

ในรถของพวกเฮ้อจี้จิ้ง หวังจะลากใครสักคนออกไปเป็นอาหารว่าง แต่แล้วก็มีเสียงดังหวัะ ไม่รู้ว่าใครเป็นคนลงมือสะบัดแขนของมัน ตามมาด้วยลูกไฟลอยมากระแทกหัวของมันอย่างจัง

“ผู้มีพลังพิเศษระยะไกลไม่ต้องสนใจมัน ส่วนพวกผู้มีพลังพิเศษระยะใกล้คอยคุ้มกันเพื่อนร่วมหน่วยและตัวรถไว้ให้ดี!” เสียงอินตงดังขึ้น เขาตัดสินใจอย่างหนึ่งสงบ

แม้การที่เมื่อก่อนอินตงเคยไปสูมหั่วอยู่กับอัลเลนจะทำให้คนรู้สึกรำคาญตาอยู่บ้าง แต่ในด้านความสามารถกลับยอดเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ ความสงบนิ่ง หรือความเด็ดขาด ทุกอย่างล้วนคู่ควรให้เขากลายเป็นผู้นำ แม้ว่าจนถึงตอนนี้พวกเฮ้อจี้จิ้งยังไม่รู้แน่ชัดว่าเขามีพลังพิเศษหรือไม่ แต่เมื่อเห็นว่าเขาวีเคราะห์สมรภูมินี้ได้อย่างง่ายดาย รวมถึงเลือกวิธีการตอบโต้ที่ดีที่สุดได้ เฮ้อจี้จิ้งก็ต้องยอมรับในความสามารถของเขาจริงๆ

ทุกคนรีบตั้งสติ คนบนรถทุกคนล้วนเคยเจอซอมบี้กันมาก่อนแล้ว เมื่อครู้เพียงแค่เจอซอมบี้กะทันหัน ทั้งยังถูกผ้าใบกันน้ำบังตา จึงซุ่มนุ่เล็กน้อย ตอนนี้เมื่อเริ่มปรับตัวได้แล้วจึงรีบเตรียมตัวรับมือกันอย่างรวดเร็ว

รถคันที่ทุกคนอยู่นั้นน่าวยังโชคดี เพราะซอมบี้ส่วนใหญ่ที่กระโจนเข้ามาล้วนแต่เป็นซอมบี้ระดับหนึ่งหรือสอง ไม่มีซอมบี้ที่จัดการยากเป็นพิเศษ ตรงกันข้ามกับรถคันหน้าที่คล้ายจะมีซอมบี้ระดับสามกระโดดเข้าไปในรถจนโกลาหลกันไปหมด ยังดีที่ไม่ว่าจะวุ่นวายแค่ไหน ผู้มีพลังพิเศษและนายทหารติดอาวุธที่โดยสารบนรถล้วนรับมือกันได้รวดเร็ว

“พวกมันมาแล้ว!” ก้าวปิงจ้องมองท้องฟ้าตลอดเวลา พอเริ่มเห็นฝูงซอมบี้ขึ้นได้ร่างๆ เขาก็ตะโกนเสียงดังทันที “เตรียมโจมตีระยะไกล!”

ตอนที่ทุกคนออกไปรวบรวมเสบียงและจัดการซอมบี้ตามที่ต่าง ๆ ก็เคยเจอพิชกลายเป็นฝูง ซอมบี้ระดับสูง รวมถึงซอมบี้สัตว์มานานักต่อนักแล้ว แต่แทบจะไม่เคยได้ยินว่ามีใครเคยเจอซอมบี้กันมาก่อน นับประสาอะไรกับฝูงซอมบี้กันจำนวนมากมหาศาลแบบนี้

เมื่อเห็นหน้าตานก ในที่สุดทุกคนก็เข้าใจว่าเพราะอะไรเมื่อก่อนถึง

ไม่เคยเจอพวกมันมาก่อน...

ไม่ว่าจะคนหรือสัตว์ เมื่อกลายเป็นซอมบี้แล้ว ร่างกายจะเน่าเปื่อยในระดับที่แตกต่างกันไป ถ้ากลายเป็นซอมบี้จากการถูกซอมบี้สัตว์จูโจม ก็จะมีบาดแผลเหวอะหวะตามตัวมากขึ้น

ต่อให้ร่างกายสมบูรณ์ดีมาก แต่เมื่อกลายเป็นซอมบี้แล้ว ขนก็จะหลุดร่วง ผิวหนังก็จะเน่าเปื่อยอย่างรวดเร็ว ถ้าเป็นสัตว์บกยังพอว่า เพราะพวกมันยังมีแขนขาใช้เดินได้ แต่ถ้าเป็นสัตว์ปีก...

เมื่อพวกนกกลายเป็นซอมบี้ ขนบนตัวจะหลุดร่วงอย่างรวดเร็ว แม้จะยังมีเนื้ออยู่บ้าง แต่เมื่อไม่มีขนแล้วจะบินได้อย่างไร!!

ซอมบี้ในระดับหนึ่งโดยทั่วไปล้วนหมดสภาพโดยสิ้นเชิง ต่อให้รวมกลุ่มบุกจูโจมพร้อมกับซอมบี้สัตว์อื่น ๆ ก็อาจถูกเหยียบตายเอาได้ง่าย ๆ หรือต่อให้พวกมันเจอมนุษย์และคิดจะจับกิน...ด้วยสองขาสั้น ๆ ของพวกมันก็ต้องวิ่งตามให้ทันก่อน!

ฝูงซอมบี้ในระดับหนึ่งที่สภาพน่าอดสูเหล่านี้ ถ้าไม่ใช่เพราะมีเหยื่อโง่ ๆ ที่เดินมาเป็นอาหารของพวกมันเอง ก็น้อยมากที่จะเอาชีวิตรอดได้ แต่ก็เชื่อว่าจะไม่มีเลย หากซอมบี้สัตว์วิวัฒนาการไปถึงระดับสอง...แม้ฝูงนกจะยังคงไม่มีขนงอกขึ้นมา แต่ก็เป็นไปได้มากกว่าจะกลายพันธุ์ไปในทิศทางอื่นแทน

บนร่างผอมแห้งของซอมบี้ที่ทั้งดำคล้ำและขนโกรนมีบางอย่างที่ดูเหมือนพังผืดเชื่อมปลายปีกของมันเข้ากับลำตัว คนที่เห็นหน้าตามันหด ๆ ถึงกับอดกลืนน้ำลายดังเอือกไม่ได้ *น่าเกลียดชะมัด* ต่อไปคงกินเนื้อไก่ไม่ลงแล้ว...ถึงตอนนี้จะไม่ให้กินแล้วก็เถอะ

เปลวเพลิง ตาข่ายสายฟ้า และคมวายุระดมยิงไปบนท้องฟ้าไม่ยั้ง รดแต่ละคันเลี้ยวตามรถบัญชาการไปยังทิศทางหนึ่ง เพื่อเตรียมตัวเข้าที่หลบภัยสำหรับใช้หลีกเลี่ยงสถานการณ์ฉุกเฉินชั่วครู่

ฝนเม็ดเล็กซัดสาด ทำให้ผู้มีพลังพิเศษระยะไกลที่เงยหน้าขึ้นจัดการซอมบี้ต้องคอยยกมือขึ้นมาเช็ดหน้าเป็นระยะ เพื่อไม่ให้มันเป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นและปฏิบัติการของทุกคน

“อ้าก!” เสียงกัมปนาทดังขึ้นพร้อมกับเสียงร้องของใครหลายคน เมื่อทุกคนได้สติกลับมาก็พบว่ารถหุ้มเกราะคันหนึ่งถูกเถาวัลย์ที่ผุดขึ้นมาจากใต้ดินพันเอาไว้ตั้งแต่ตอนไหนไม่รู้!

“พืชกลายพันธุ์!!”

“ไฟ! จุดไฟเผา!”

“เผารากมันเลย!”

ทุกคนหันเปลี่ยนสีในชั่วพริบตา ไม่เหมือนความวุ่นวายจากซอมบี้ และสัตว์กลายพันธุ์ พืชกลายพันธุ์นั้นรับมือยากกว่ามาก

ที่น่าปวดหัวที่สุดคือ พวกมันแทบจะฆ่าไม่ตาย!

“จัดการที่รากมันซะ! เอาให้ขาดกระจุยไปเลย!” พวกกัวบิงเองก็สังเกตเห็นพืชกลายพันธุ์ ซอมบี้ที่อยู่แถวนี้ถือว่ามีไม่มาก ส่วนใหญ่เดินตามเสียงมาหาอาหาร และที่นี้เหมือนจะเป็นอาณาเขตของพืชกลายพันธุ์ ดังนั้นพอดี ทำให้จำนวนซอมบี้ยังอยู่ในขอบเขตที่ทุกคนรับมือไหว

เหล่าผู้มีพลังพิเศษระดมปล่อยพลังหลากหลายสีส่นออกไปจัดการพืชกลายพันธุ์ต้นนั้นอย่างต่อเนื่อง อย่าว่าแต่คนอื่นเลย แม้แต่เฮ้อจี้จิงกับฟางห่าวเองที่ถ้าไม่ใช่พลังโจมตีหนัก ๆ ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะสังหารสิ่งมีชีวิตเจ้าปัญหานี้อย่างรวดเร็วได้อย่างไร

ศึกป้องกัน

ใบแสงสีครามมีประกายสีทองผสมอยู่ เธอจื๋อจิ้งเล็งเป้าไปที่รากของพืชกลายเป็นพันธุ์ที่กำลังรุดพันรุดคั่นนั้นอยู่ เมื่อเขา ‘สะบัด’ มิดีในมือ ลำแสงที่คล้ายปรมาณูมิดสายหนึ่งก็พุ่งเข้าไปพันพืชกลายเป็นพันธุ์ต้นนั้นในทันใด

เขาอัดพลังพิเศษธาตุลมและธาตุทองเข้าไปในอาวุธ ก่อนสะบัด ‘ปรมาณูมิด’ ออกไป การโจมตีรูปแบบนี้รุนแรงและรวดเร็วกว่าการใช้พลังพิเศษธาตุลมและธาตุทองด้วยมือเปล่ามาก นอกจากนี้การฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ดั้งเดิมอย่าง ‘วิชายุทธ์’ และ ‘กำลังภายใน’ ยังสามารถนำมาผสมผสานรวมเข้ากับพลังพิเศษได้อย่างสมบูรณ์แบบ การมีปรมาณูมิดที่เกิดจากกำลังภายในแผ่ออกมาแบบในนิยาย ถือเป็นเรื่องดีเกินคาดจริง ๆ

ด้านฟางห่าวนอกจากใช้ปีนยี่งแล้วก็ไม่มียี่งอื่นในการโจมตีระยะไกล เขาจึงกระชับมิดพกสามแฉก คอยระวังสถานการณ์รอบตัว เขาวาดแขนปาดเตี๋ยก็สามารถแทงศีรษะขอมบี้ที่กระโจนเข้ามาเป็นระยะได้ในพริบตา

ขอมบี้หนักที่อยู่บนฟ้าจะว่าเยอะก็เยอะ จะว่าน้อยก็น้อย แม้พวกมันจะมากันน้อยเนื่องแน่นถึงสี่ร้อยห้าร้อยตัว แต่ยี่งดีที่พวกมันตัวเล็ก และรูปแบบการโจมตีมีจำกัด แค่พลังพิเศษกลุ่มใหญ่เพียงครั้งเดียวก็สามารถสกัดกั้นการโจมตีของพวกมันได้

และแม้พืชกลายเป็นพันธุ์จะดูร้ายมาก แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถต้านทานผู้มีพลังพิเศษจำนวนมากที่อยู่ที่นี่ได้ ประกอบกับบรรดาทหารนำระเบิดเพลิง

ออกมาถล่มใส่รากของพวกมันโดยตรง ทำให้เถาวัลย์ที่โผล่มาบนพื้นขาด กระจุยทันที!

เสียง ‘ตูม ๆ ๆ’ ดังขึ้นต่อเนื่อง พืชกลายพันธุ์ที่กำลังรัดรพันหุ้มเกาะ ก็ร่วงลงกองกับพื้น เรียกเสียงโห่ร้องยินดีให้ดังก้องรอบด้าน

ทว่าการต่อสู้ยังไม่จบ! ซ่อมบี้ที่มาจากเขตเมืองนั้นกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผุ่งซ่อมบี้กันบินขึ้นสูงอีกครั้ง พวกมันบินวนเป็นวงกลม เตรียมตัวลงมาจู่โจมอีกครั้ง!

แม้การระดมปล่อยพลังพิเศษต่าง ๆ เมื่อครั้งจะมีผลกับพวกมันอยู่บ้าง แต่ซ่อมบี้กันที่ยังบินอยู่ได้ล้วนเป็นระดับสองขึ้นไปทั้งนั้น ทว่าผู้มีพลังพิเศษข้างล่างส่วนใหญ่ยังอยู่ที่ระดับหนึ่ง ระดับสองมีเพียงหนึ่งในห้าเท่านั้น และส่วนใหญ่เป็นคนที่ต่อสู้ระยะประชิด

การที่พลังระดับหนึ่งจะต่อกรกับพลังระดับสอง จะต้องผู้มีพลังฝีมือที่พอพัดพอเหวี่ยงกัน หรือมีทักษะพิเศษอะไรบางอย่างถึงจะสามารถสังหารอีกฝ่ายได้ การโจมตีเมื่อครั้งจึงไม่ได้สร้างความเสียหายอะไรนัก มีเพียงซ่อมบี้กันไม่กี่ตัวที่โดนฟันคอขาดหรือพังผืดตรงปีกถูกทำลายจนร่วงตกลงมา ที่เหลือส่วนใหญ่บาดเจ็บนิดหน่อย ไม่นานก็รวมฝูงกันจู่โจมได้อีกครั้ง!

ขณะที่เฮ้อจือจิงและคนอื่น ๆ พยายามต่อสู้อย่างสุดกำลังอยู่ทางทิศใต้ ทางด้านฐานที่มั่น สิ่งที่เคยถูกซุกซ่อนไว้ก็ค่อย ๆ ปรากฏออกมา

ภารกิจของฐานที่มั่นครั้งนี้ นอกจากกำลังคนของกองทัพล้วนแล้ว ยังส่งทีมผู้มีพลังพิเศษออกไปจำนวนมาก เบื้องบนจึงฉวยโอกาสใส่ร้ายคนที่ออกไปทำภารกิจและแทรกซึมคนของตนเข้าไปแทนที่ ขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่ง ผู้ที่เคยมีปัญหากับทีมที่ออกไปทำภารกิจ หรือได้ยินข่าวว่าพวกเขาจะไม่กลับมาพักใหญ่ ต่างแสดงท่าทีเป็นศัตรูออกมาอย่างชัดเจน

เรื่องแรกที่ทุกคนรับรู้คือสถานการณ์ของทีมสแตร์ริสกาย

หัวหน้าทีมสแตร์ริสกายเคยเป็นผู้มีอิทธิพลในฐานที่มั่นอยู่ช่วงหนึ่ง มีคนล้อมหน้าล้อมหลังมากมาย นำผู้ติดตามเคลื่อนไหวอย่างเอิกเกริกราวกับจะครองโลกทั้งใบ ทว่าตั้งแต่ร่วมมือกับโอเวอร์ลอร์ดแล้วถูกลอบ

โจมตี และพยายามแย่งชิงอำนาจกับพวกเขาจนสูญเสียไปมาก ทีมที่เคยมีชื่อเสียงนี้ก็ค่อย ๆ ตกต่ำลง

ครั้งนี้ การที่คนของสแตร์ริสกายถูกบังคับให้เข้าร่วมภารกิจล้วนเกี่ยวข้องกับการตายของอัลเลนทั้งสิ้น คุณหนูสกุลซ่งต้องการสืบหาสาเหตุการตายของว่าที่สามี ดังนั้นทุกคนที่เคยมีส่วนพัวพันกับอัลเลนย่อมต้องอยู่ในขอบเขตการ ‘สืบสวน’ และเรื่องที่ทีมสแตร์ริสกายเคยสู้กับทีมโอเวอร์ลอร์ดในเขตชุมชนวิลล่าอย่างโจ่งแจ้งย่อมทำให้สกุลซ่งเฟื่องฟูไปโดยปริยายไม่มีใครหลุดรอดไปได้

ด้วยเหตุนี้ ทีมสแตร์ริสกายที่บอบช้ำก็โดนบีบให้ย้ายออกจากเขตวิลล่าไปอาศัยอยู่ในคอนโดโฮไรส์ชั่วคราว

แต่ตอนนี้หลายห้องถูกเปิดทิ้งไว้ ภายในว่างเปล่า ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่ แม้แต่เศษไม้อัดฝุ่น ๆ ก็หายไปจนหมดสิ้น

พวกเขาไม่อยู่และไม่รู้ว่าจะกลับมาเมื่อไร กลุ่มคนที่เคยมีความแค้นหรือมีสายข่าววงใน ทันทีที่รู้ว่าสมาชิกของภารกิจในครั้งนี้คือคนที่แต่ละชั่วอำนาจส่งออกไปเป็นเป้าล่อเตรียมเขี่ยทิ้ง จึงชนซ้ำของที่เหยื่อเหล่านั้นทิ้งไว้ไปอย่างไม่ไว้หน้า

ไม่ว่าคนของสแตร์ริสกายจะรอบคอบและระวังตัวกันมากขนาดไหน รังนอนของพวกเขาก็ถูกคนกวาดของไปจนหมดเกลี้ยง

ทีมสแตร์ริสกายคือผู้โชคร้ายกลุ่มแรก หลังจากนั้น แม้บางทีมหรือบางคนจะฝากข่าวของไว้กับคนอื่นก่อนออกจากฐาน ตอนนี้พวกเขาก็แค่ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ลักษณะของที่อยู่ในความดูแลของตนก่อนคนอื่นจะลงมือเสียเลย!

“มัวชักช้าอะไรกัน แคเปิดหน้าต่างทำไมถึงอื้ออับแบบนี้”

“เฮ้ย กระຈกບານใหญ่ขนาดนี้หาไม่ยากแล้วนะ ช้างนอกไม่มีที่ให้อื้อแล้ว พวกเราก็ต้องระวังหน่อย...”

“พอแล้ว ๆ ก็แค่ของชิ้นใหญ่ชิ้นเดียวเอง ได้ยินว่าภารกิจนี้ซับซ้อนไปเองไม่ได้ ถ้าเราเอารถของพวกนั้นมาได้ ต่อให้ไม่ได้ขับเองก็ยิ่งขายได้ราคาดี ไม่คุ้มกว่ากระຈกห่วย ๆ บานนี้หรือไง”

“ช่างเถอะ เปิดเลย เปิดเลย!”

“รีบลงมือ อย่าให้ใครจับได้...”

...

“เอ๋? ทำไมในบ้านนี้ถึงโง่หมดเลยล่ะ รถไปไหน”

“ต้องไม่ใช่แบบนี้สิ...ก่อนหน้านี้คนของเราจับตาอยู่ตลอดเวลา ไม่เห็นพวกเขาขับรถออกไปเลยนี่”

“ลูกพี่ หรือคนอื่นจะเอาไปแล้ว?”

“ใช่! ฝีมือคนในเขตวิลล่าแน่ ไม่อย่างนั้นคนของเราจะไม่เห็นตอนรถขับออกไปได้ยังไง!”

...

บ้านสองหลัง ที่อยู่อาศัยสองแห่ง กลับว่างเปล่า แม้ในเขตวิลล่าจะมีนายทหารคอยลาดตระเวน แต่...เบื้องบนของฐานที่มั่นรู้ว่าคนในบ้านสองหลังนี้ออกไปทำภารกิจ ประตูบ้านของพวกเขาตอนนี้ก็ยังอยู่ดีไม่ใช่หรือ เพียงแต่กระจกโดนคนถอดไปเท่านั้นเอง บ้านไม่ได้หายไปสักหน่อย ฐานที่มั่นรับปากแล้วว่าจะไม่รบกวนสิทธิของพวกเขาไป แต่ไม่ได้บอกว่าจะช่วยคุ้มครองทรัพย์สินในบ้านด้วยสักหน่อย

แน่นอนว่าถ้าเจอคนขโมยของซึ่งหน้า พวกเขาก็จะเข้าจับกุม แต่ในเมื่อไม่มีเจ้าทุกข์มาแจ้งความ ของก็ต้องถูกเจ้าหน้าที่ยึดไว้ รอเจ้าของกลับมาค่อยว่ากันอีกที

ยังไม่ต้องพูดถึงข่าวที่ว่าทั้งสองทีมนี้ออกไปทำภารกิจและเป็นไปได้ว่า จะไม่กลับมาอีกแล้ว เรื่องนี้เป็นข่าวที่เจ้าหน้าที่วงในได้ข่าวมา ส่วนจะมีใครสนใจปล่อยข่าวออกมาหรือเปล่า เรื่องนั้นไม่มีใครรู้แน่ชัด

“ทิศห่านาฬิกา บนฟ้าไม่มีศัตรูแล้ว”

“ทิศเจ็ดนาฬิกา บนฟ้าไม่มีศัตรูแล้ว”

“ขอกำลังสนับสนุนทางทิศสิบสองนาฬิกา! ขอมปีระดับสาม ขอมปีระดับสาม!!”

การต่อสู้ยังคงดำเนินต่อไป ตอนนี้ขบวนรถไปถึงซานเมืองแล้ว

พวกเขาเจอโรงงานค่อนข้างใหญ่แห่งหนึ่ง หลังจากเข้ายึดและเคลียร์พื้นที่เรียบร้อยก็เริ่มวางกำลังป้องกันที่มั่นพร้อมกำจัดภัยคุกคามบนฟ้าไปในเวลาเดียวกัน

การปะทะกันในช่วงเวลาสั้น ๆ นี้ทำให้ทุกคนตระหนักว่าการโจมตีของซอมบี้และซอมบี้สัตว์ที่อยู่ในระดับเดียวกันกลับมีอำนาจต่างกันราวกับอยู่กันคนละระดับเลยทีเดียว

หลังจากพวกซอมบี้เลื่อนขั้นแล้วจะมีพลังโจมตีเพิ่มขึ้น นอกจากวิธีการโจมตีเหนือคานาไม้ก็แบบแล้ว ที่เหลือนับว่ารับมือได้ค่อนข้างง่าย ต่างจากพวกซอมบี้สัตว์ที่มีพฤติกรรมแตกต่างกัน รูปแบบการโจมตีจึงแปลกประหลาดยากจะคาดเดายิ่งกว่าซอมบี้ธรรมดา

โชคดีที่พวกเขามีกันหลายคน อีกทั้งยังเลือกซอมบี้บนท้องฟ้าเป็นเป้าหมายแรก ไม่อย่างนั้นคงรับมือไม่ไหวและสูญเสียคนอีกมากมายแน่

“ทีมแพทย์รีบรักษาคนเจ็บ ทหารช่างตรวจสอบสภาพรถแต่ละคัน บนฟ้าไม่เหลือร่องรอยของซอมบี้สักเมื่อไหร่ให้รีบถอนกำลังทันที!” หลังรับรายงานจากหน่วยสอดแนมที่ลงมาจากหลังคา เหยียนชินก็รีบสั่งการทันที

พวกเขาคิดจะหาสถานที่หลบภัยที่สะดวกต่อการจัดการพวกซอมบี้นก แต่ที่นี้ใกล้กับเขตชุมชนมากเกินไป เสี่ยงต่อผู้จ้องเรียกซอมบี้ทั้งหมดในบริเวณนั้นออกมา!!

ขณะขบวนรถล่าถอย ซอมบี้ระดับสามก็กระโจนเข้าไปในรถคันหนึ่ง คนบนรถที่ไม่ทันสังเกตเกือบถูกจัดการเรียบ โชคดีที่ทุกคนระดมยิงลูกกระสุนหัวระเบิดผสมทองและเงินจนสังหารซอมบี้ระดับสามตัวนั้นได้ ไม่อย่างนั้นกว่าร้อยละชีวิตในรถคงจบสิ้นกันหมดแล้ว

ตอนนี้สมาชิกของรถคันนั้นกำลังนอนอยู่กลางโกดังโรงงาน รับการรักษาจากผู้มีพลังพิเศษรักษาสามคน

แน่นอนว่านอกจากคนพวกนี้แล้ว ยังมีอีกหลายคนที่ได้รับบาดเจ็บระหว่างทางก่อนจะบุกฝ่ามาถึงโรงงาน พวกเขาก็กำลังเข้าแถวรอรับการรักษาเช่นกัน

การเดินทางพร้อมผู้มีพลังพิเศษรักษาถึงสามคนนั้นสะดวกสบาย

มากจริง ๆ โดยเฉพาะครั้งนี้ที่เบื้องบนของฐานที่มั่นทะเลาะกันจนต้องส่งผู้มีพลังพิเศษรักษาของตัวเองออกมาฝ่ายละหนึ่งคน ประกอบกับผู้มีพลังพิเศษรักษาของทีมีรีเบิร์ตที่ตามมาด้วยอยู่แล้ว ทำให้คณะเดินทางในครั้งนี้หุ้รหุ้รถึงขั้นที่ว่าถ้าคนธรรมดาในฐานที่มั่นรู้เข้าจะต้องอิจฉาตาร้อนจนอยากมาด้วยแน่นอน

แม้จำนวนคนบาดเจ็บจะมีเยอะ แต่ผู้มีพลังพิเศษรักษาสามคนก็สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง และต่อให้เชื้อไวรัสซอมบี้แพร่กระจายรวดเร็วและรุนแรง ก็ยังมีช่วงเวลาเพื่อไว้อย่างน้อยหนึ่งถึงสองชั่วโมง ซึ่งมากพอให้พวกเขาได้ใช้พลังพิเศษของตน

“ระวัง!”

“นั่นมันซอมบี้ระดับสาม!” ทุกคนอุทานด้วยความตกตะลึง ทิศหนึ่งในโถงโรงงานมีซอมบี้สายพละกำลังระดับสามกระโดดพรวดเข้ามา มันชนกำแพงจนเกิดเป็นรูโหว่ขนาดใหญ่!

หลังจากทุกคนช่วยกันรับมือเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ในที่สุดโถงโรงงานก็ถูกถล่มจนเกิดรูโหว่

อีกด้านหนึ่ง หลังการถล่มไม่กี่วินาทีก็เกิดเสียงโครมดังสนั่น ซอมบี้ตัวหนึ่งทำลายเพดานโรงงานจนพัง ก่อนพุ่งลงไปในกลุ่มคนที่ทำการรักษาอยู่!

“พลังพิเศษระยะไกล! ระดมยิง!” เหยียนซินสั่งการ ลั่นเสียง ผ่นังอีกด้านหนึ่งพลันถล่มลงมา...

ซอมบี้ระดับสามสามตัวบุกเข้ามาในโรงงานพร้อมกันจากหลายทิศทาง แม้ทั้งสามตัวจะไม่ใช่ซอมบี้สายพละกำลังทั้งหมด แต่มีซอมบี้สายพละกำลังระดับสองช่วยเจาะผนังนำทาง พวกมันจึงบุกเข้ามาได้ในทันที!

ซอมบี้ที่ถล่มผนังแห่งที่สามพุ่งเข้าใส่ฝูงชนเป็นตัวแรก สาเหตุมีเพียงข้อเดียวคือมันเป็นซอมบี้สายความเร็ว!

ทุกคนยังไม่ทันได้ร้องตกใจ เพิ่งจะซู่ซู่ในมือก็ได้ยินเสียง ‘เคร้ง’ ดังขึ้นหนึ่งครั้ง เกร่างหนึ่งพุ่งออกมาขวางกรงเล็บของซอมบี้ตัวนั้นไว้ได้ทัน!

ฟางล้อม

เอ่อจื่อจิ้งและฟางห่าว ยืนอยู่ที่รุโหว่ที่สามซึ่งเป็นจุดที่ซอมบี้พุ่งเข้ามาพอดี ตอนนั้นทุกคนกำลังถูกซอมบี้สองตัวก่อกวนหน้าดึงดูดความสนใจเอาไว้หรือไม่ก็กำลังระดมยิงใส่ซอมบี้ที่ร่วงลงมากลางอากาศ จึงไม่มีใครทันสังเกตซอมบี้อีกตัวที่พุ่งเข้ามา

พวกเขาทั้งคู่ร่วมต่อสู้กันมานานับครั้งไม่ถ้วนจนรู้ใจกันเป็นอย่างดี เอ่อจื่อจิ้งเพิ่งจะขวางการโจมตีจากซอมบี้ตัวนั้นเอาไว้ได้ แสงสีทองบนมิดยังไม่ทันจางหาย ฟางหาวก็พุ่งตัวออกไปราวกับสายฟ้าแลบ เขาโผล่มาด้านข้างแล้วแทงเข้าไปที่ท้ายทอยของซอมบี้อย่างแม่นยำ ก่อนควักเอาคริสตัลออกมาจากสมองในทันที!

เขาจ้องมองซอมบี้ระดับสามตัวนั้น มันไม่ทันได้แสดงฤทธิ์ก็ถูกจัดการไปแล้ว ทุกอย่างเกิดขึ้นรวดเร็วจนไม่มีใครมองเห็น! นี่มันเรื่องอะไรกัน!

คนอื่น ๆ ไม่ทันได้ตั้งตัว แต่คนของทีมรีเบิร์ตที่ร่วมงานกับทั้งคู่มานานกลับตอบสนองได้ทันที

กัวปิงเพียงเหลือบมองซอมบี้ตัวนั้นแวบหนึ่งแล้วออกคำสั่งทันที “ผู้มีพลังพิเศษธาตุดินอุดรอยแตกไว้! ผู้มีพลังพิเศษโจมตีระยะประชิดคอยคุ้มกันรอยแตกกับแนวหน้าต่าง ส่วนคนอื่น ๆ ทำตามกฎการรบนอกเขตเมือง!” เมื่อพูดจบกัวปิงก็ส่งสัญญาณให้เอ่อจื่อจิ้งมองไปที่ผู้มีพลังพิเศษรักษาที่ยืนอยู่กลางวงต่อสู้ซุ่มซ่อน ถ้าไม่ใช่เพราะสาเหตุนี้ พวกเขาคงไม่ถูก

ซอมบี้ระดับสามที่พุ่งเข้ามาจะทันหันทำให้เสียจังหวะแบบนี้

ผู้มีพลังพิเศษาตุดินของทีมีรีเบิร์ธรับคำสั่งของกั๊วปัง รีบสร้างกำแพงดินขวางซอมบี้ข้างหลังที่พุ่งตามซอมบี้ระดับสามเข้ามา กำแพงดินตัวสูงขึ้นมาจากพื้นดิน ซอมบี้ที่กำลังมุดโพรงผนังจึงถูกกำแพงดินดันขึ้นจนล้มกลิ้งไปชนซอมบี้ข้างหลังอีกที ทำให้เกิดความโกลาหลขึ้นมาในทันที

เฮ้อจ้อจ้งเลิกสนใจซอมบี้บนพื้น ด้วยความแม่นยำของฟางท้าวเมื่อครูซอมบี้ตัวนั้นตายแล้วแน่นอน เขาจึงหันไปมองสถานการณ์กลางโถงโรงงาน ซอมบี้ที่พุ่งลงมาจากด้านบนเป็นซอมบี้กลายพันธุ์ มันเคลื่อนไหวว่องไวด้วยแขนขาที่เกาะอยู่กับพื้นคล้ายแมงมุมยักษ์กลายพันธุ์ เพียงงอแขนขาแล้วกระโดด มันก็สามารถกระโจนเข้าไปใส่ฝูงชนแล้วคว่ำคนมากัดได้แล้ว! เลือดสด ๆ สาดกระเซ็นลงบนพื้น ไม่รู้ว่าใครคือผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกมันเกาะไหลและกัดลงไปบนเนื้อพลาสมิดเหวี่ยงกันซุลมุน

ผู้มีพลังพิเศษรอบ ๆ ตาแดงกำ กระชับอาวุธแล้วพุ่งเข้าไปใส่มัน แต่มันกลับขยับแขนขาทั้งสี่ แล้วกระโดดหลบไปได้อีกครั้ง!

ซอมบี้กระโดดขึ้นไปกลางอากาศ มันเปลี่ยนทิศทางไปยังอีกจุดหนึ่งของฝูงชน หมายถึงถลาลงกลางวงแล้วขย้ำเหยื่ออีกครั้ง ทว่าทันใดนั้นกลับมีปราณรุนแรงสายหนึ่งพุ่งเข้าหามันอย่างรวดเร็ว!

แสงสีครามปนทองเผยให้เห็นปราณอันแข็งแกร่งแทรกอยู่ภายในหากโดนฟันเข้าเมื่อไร มันต้องเจ็บหนักแน่!

‘ความรู้สึก’ คลุมเครือทำให้ซอมบี้เบี่ยงทิศทางเล็กน้อยและหลบแสงสีทองอันตรายเส้นนั้นได้ แต่มันยังคงโดนแสงสีทองอื่นๆ สาดมาโดนคอและแขนหลายครั้ง คอที่ถูกฟันขาดไปครึ่งหนึ่งประคองส่วนที่เหลือไม่ได้ อีกต่อไป หัวของมันจึงเอียงอย่างผิดธรรมชาติ แต่มันยังไม่สูญเสียการเคลื่อนไหว ขอเพียงได้กินอาหารสักหนอยก็จะฟื้นฟูได้สักกระยะ...

คิดแผนยังไม่ทันเสร็จดี เเงาร่างที่ตามพายุแสงลูกนั้นมาก็เคลื่อนมาอยู่ด้านหลังของมันอย่างรวดเร็ว ขณะที่มันกำลังจะลงมาบนพื้น ร่างนั้นก็กระโดดแหวกว่ายหอยมันอย่างเหี้ยมโหด...

เหยียนซินยิ่นอึ้งมองเงาร่างพอมบางที่แทงซอมบี้ตายไม่ทันไรก็วิ่ง

กลับไปยังจุดคุ้มกันริมกำแพงฝั่งตรงข้าม จากนั้นก็หายเข้าไปในฝูงชน จนมองไม่เห็นเงาอีก ช่วงเวลานั้นคนที่เห็นภาพเหตุการณ์ต่างปากอ้าตาค้างกันหมด ถ้าไม่เห็นศพขอมบี่ระดับสามกองอยู่กลางโถง พวกเขาคงเข้าใจว่าเมื่อครูเห็นภาพหลอนแล้วด้วยซ้ำ

เมื่อกลับถึงจุดคุ้มกันของตน เฮ่อจื่อจิ้งกับฟางห่าวก็ประจำตำแหน่งคุ้มกันตามที่แบ่งหน้าที่กันไว้ก่อนหน้านี้ วิธีการต่อสู้ที่คล้ายตั้งรับอยู่ในกระดองเต่าแบบนี้ช่างน่าอึดอัด ศพขอมบี่ที่ถูกสังหารนอนเกลื่อนอยู่ตรงหน้า พวกเขาไม่ได้สู้บนกำแพงสูงของฐานที่มั่น หากแต่ป้องกันอยู่บนพื้นราบ หากการต่อสู้ยืดเยื้อ พวกเขาจะมองไม่เห็นทัศนวิสัยภายนอก!

และสถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นรอบทิศทางในเวลาเดียวกัน

อินตงกวาดสายตาไปมองเฮ่อจื่อจิ้งและฟางห่าว ก่อนยกมือขึ้นดันแว่นตา จากนั้นก็สั่งการสมาชิกโอเวอร์ลอร์ดสองสามคนที่อยู่ด้านข้างให้พวกเขาเลียนแบบวิธีการต่อสู้คุ้มกันของทีมรีเบิร์ต

“ยังมีขอมบี่อยู่ข้างบน!” ใครไม่รู้คนตะโกนออกมา รูโหว่บนเพดานมีขอมบี่กำลัง ‘ไต่’ เข้ามา ในใจทุกคนหนักอึ้งอีกครั้ง *ไม่จบไม่สิ้นสักที!*

เหยียนซินมองสถานการณ์บนเพดาน ก่อนสั่งให้ผู้มีพลังพิเศษโจมตีระยะไกลคอยตรึงขอมบี่ที่อยู่ด้านบนเอาไว้ แล้วเรียกใครคนหนึ่งมาถาม “สถานการณ์คนเจ็บเป็นยังไงบ้าง”

“รักษาไปได้แล้วเจ็ดสิบถึงแปดสิบเปอร์เซ็นต์ ไอ้ตัวที่ลงมาอาละวาดเมื่อกี้ก็ทำคนเจ็บเพิ่มอีกหลายคนครับ” นอกจากขอมบี่ระดับสามบนเพดานแล้ว ขอมบี่ระดับสามที่พุ่งเข้ามาก็ตายด้วยความร่วมมือของทุกคน แต่ขอมบี่ระดับสามตัวแรกไม่ได้จัดการง่ายแบบนั้น ก่อนตายมันทำคนบาดเจ็บาว!

เหยียนซินกวาดสายตามองประเมินสถานการณ์โดยรอบ หูได้ยินเสียงร้องคำรามจากข้างนอกที่ดังขึ้นเรื่อยๆ และไม่มีทีท่าว่าจะลดลง เห็นได้ชัดว่าตอนนี้พวกเขาถ่วงเวลาต่อไปไม่ได้แล้ว!

“ไปถามตรงโน้นให้หน่อยว่าสองคนเมื่อกี้ที่ช่วยกันฆ่าขอมบี่ระดับสามตรงกลางเป็นใคร เรียกพวกเขามาที่”

ไม่รู้ว่ามีซอมบี้ขวางอยู่นอกประตูมากเท่าไร แม้โรงงานนี้จะใหญ่มากพอให้ซอมบี้เข้าไปได้ แต่ตอนนี้ต้องให้เปิดประตูได้ก็คงไม่มีทางซอมบี้ฝ่าออกไปได้อย่างแน่นอน

เมื่อคนจำนวนมากมารวมตัวกัน ลำพังแค่กลิ่นก็เรียกซอมบี้ที่อยู่แถบนี้ทั้งหมดให้แห่กันมารุมล้อมอย่างบ้าคลั่ง

เมื่อรู้ว่ามีคนตามหา แฮ่อจี้จิ้งก็ตระหนักได้ว่าพวกเขาสองคนลงมือจัดเต็มไปหน่อยจนถึงจุดความสนใจของเจ้าหน้าที่บัญชาการในการกิจครั้งนี้เข้า แต่สถานการณ์เมื่อครู่ซับซ้อนมากจริง ๆ โดยเฉพาะเมื่อผู้มีพลังพิเศษรักษาของทีมรีเบิร์ตยังอยู่ตรงนั้น พวกเขาจึงจำเป็นต้องลงมือ สถานการณ์ไม่คุ้มที่จะเสี่ยงเก็บงำฝีมือไว้

พวกเขาตามนายทหารไปหาเหยียนซิน เหยียนซินมองพวกเขาสองคนด้วยความประหลาดใจ ดูแล้วอายุน้อยกว่าเขานิดหน่อย อีกทั้ง...คนตัวเตี้ย ๆ นี่เป็นคนกระโดดไปฆ่าซอมบี้เหรอ รูปร่างแบบนี้...เอาแรงกระโดดที่แข็งแกร่งมาจากไหน

“เมื่อที่คุณสองคนช่วยกันฆ่าซอมบี้ระดับสามตัวนั้นเหรอ” เหยียนซินเปิดประเด็นถามตรง ๆ

แฮ่อจี้จิ้งพยักหน้า ในเวลาแบบนี้ฟางท้าวจะยึดความคิดของแฮ่อจี้จิ้งเป็นหลักเสมอ เมื่อเขาเอ่ยปากพูด ตนก็ไม่ต้องพูดอะไรเยอะ เพียงแค่นั่งอยู่ข้างเขาเท่านั้น

เหยียนซินเดาว่าพลังพิเศษของสองคนนี้น่าจะอยู่ระดับสองช่วงปลาย หลังจากพิจารณาอยู่ครู่หนึ่งก็บอกกับทั้งสองว่า “ตอนนี้ซอมบี้ข้างนอกถูกกำจัดไปหมดแล้ว เมื่อไม่มีภัยคุกคามทางอากาศ พวกเราก็น่าจะฝ่าวงล้อมออกไปได้ แต่จำเป็นต้องให้พวกคุณสองคนกับสมาชิกคนอื่น ๆ ร่วมแรงร่วมใจกันระดมกำลังยิงถล่มใส่พวกซอมบี้ที่ขวางประตู”

ตอนนี้คณะเดินทางจำเป็นต้องบุกฝ่าออกไป ก่อนหน้านี้ทุกคนเข้ามาที่นี่เพื่อหลบฝูงซอมบี้จน เมื่อตอนนี้ภัยคุกคามนั้นถูกกำจัดไปแล้ว พวกเขาไม่มีทางอยู่ให้ซอมบี้แห่กันมาขวางทางไว้แน่นอน

แม้คำถามนี้จะแฝงนัยหยั่งเชิง แต่ก็ไม่ใช่เหลือช่องว่างให้ต่อรอง

พวกเขาจึงตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว นอกจากสองคนนี้แล้วยังมีผู้มีพลังพิเศษธาตุไฟระดับสองอีกหลายคน บางคนอยู่ในกองทัพ บางคนเป็นสมาชิกจากหมู่อื่น ทั้งหมดล้วนแต่มีฝีมือในการยิงที่แข็งแกร่ง

คนเหล่านี้ถูกจัดให้อยู่บนรถถังคันแรก ผู้บาดเจ็บที่ยังไม่ได้รับการรักษาและผู้มีพลังพิเศษรักษาขึ้นรถบรรทุกสองคันที่เหลือในขบวนรถ ส่วนคนอื่นก็กลับไปประจำรถเดิมของแต่ละคน สำหรับผนังในโรงงานที่โดนถล่มจะถูกผู้มีพลังพิเศษธาตุดินใช้พลังอุดไว้ชั่วคราว ระหว่างที่ทุกคนขึ้นรถ เหล่าผู้มีพลังพิเศษสายพลังกำลังช่วยขวางซอมบี้ที่ 'ได้' เข้ามาจากบนเพดานเมื่อประตูใหญ่เปิดออก ช่วงขณะนั้นผู้มีพลังพิเศษธาตุดินจะก่อกำแพงขึ้นมาตรงหน้าพวกเขาเพื่อสกัดกั้นการโจมตีจากซอมบี้ แล้วจึงจะรีบขึ้นขึ้นไปบนรถบรรทุกคันสุดท้าย

เสียงครืนดังขึ้น ทันทีที่ประตูเปิด รถถังก็เร่งขับออกไปเป็นคันแรก มื่อยี่ที่ขึ้นอยู่บนรถเริ่มระดมโจมตีใส่พวกซอมบี้ที่อยู่นอกประตูใหญ่ ผู้รับหน้าที่ในการเปิดประตูล้วนเป็นผู้มีพลังพิเศษสายความเร็ว หลังจากพวกเขาเปิดประตูแล้วก็รีบวิ่งกลับมาขึ้นรถทันที

เฮ่อจื่อจิ้งเห็นพางหัวกลับมาอย่างปลอดภัยถึงค่อยพรวนหายใจ จากนั้นก็ระดมยิงถล่มพวกซอมบี้นอกประตูใหญ่ที่รุกเข้ามาไม่ยังมีมือ

รถแต่ละคันทยอยขับออกไปจากประตูใหญ่ ผู้มีพลังพิเศษโจมตีระยะไกลบนรถแต่ละคันประจำอยู่ทั้งซ้ายขวาของห้องโดยสาร เตรียมพร้อมรับมือ หากมีซอมบี้กระโจนเข้ามา พวกเขาจะระดมยิงทันที

เวลานี้ผู้มีพลังพิเศษทั้งหมดล้วนร่วมแรงร่วมใจกันอย่างเต็มกำลังพยายามทำให้ขบวนรถเคลื่อนตัวออกจากสถานที่ที่ติดซบซึ่งมีซอมบี้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ต้องยอมรับว่าฝีมือของพวกผู้มีพลังพิเศษบนรถนั้นยอดเยี่ยมมากจริง ๆ นอกจากคนเจ็บและผู้เสียชีวิตก่อนที่จะเข้ามาในโรงงาน รวมถึงผู้เคราะห์ร้ายสองคนที่ยื่นขีดขอบเกินไปจนโดนซอมบี้สายพลังกำลังตัวลั่นม้วนเอาตัวไป ตอนออกมาจากโรงงาน นี่ก็ไม่ถึงว่าจะไม่มีผู้เสียชีวิตเพิ่มเลย! ถือว่าดวงดีจริง ๆ

ขบวนรถไฟว่างล้อมอันหนาแน่นหนักหน่วงออกมาที่ถนนสายหลักได้สำเร็จ หลังจากสลัดขบวนขอมบี้ที่ตามหลังมาได้ ในที่สุดสถานการณ์ก็คลี่คลาย มอชิงทำหน้าที่เบิกทางขบวนรถถึงคั่นหน้าสุดก็หายใจหายคอกันได้สะดวกขึ้น

ขบวนรถขับต่อไปอีกสี่สิบนาทีก็จอดบนถนนสายหลักที่ไม่มีหมู่บ้านหรือร้านค้าใด ๆ อยู่ใกล้เคียง

“ทุกคนพักที่นี้สิบนาทีแล้วรีบกลับขึ้นรถคันเดิม คนเจ็บถ้าถึงหน่วยพลาธิการแล้วให้รายงานตัวรับการรักษา เร่งมือหน่อย อย่าทำตัววุ่นวาย!” นายทหารคนหนึ่งใช้โทรโข่งประกาศบอกรถที่ละคัน นายทหารที่ไม่ได้บาดเจ็บล้วนถืออาวุธลงจากรถ คอยทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและเผื่อระวังภัยไปด้วย

คนเจ็บทั้งหมดที่อยู่บนรถคันเดียวกับผู้มีพลังพิเศษรักษาได้รับการดูแลแล้ว ส่วนสมาชิกคนอื่นก็ทยอยลงจากรถกลับไปที่รถคันเดิมของตัวเอง ขณะที่ทุกคนกำลังชุลมุนกับการหารถ ทันใดนั้นใครคนหนึ่งในคณะเดินทางก็ล้มตัวลง แล้วส่งเสียงฮึ่มๆ ในลำคอ

“เหล่าซาน...เหล่าซาน? เหล่าซานกลายเป็นขอมบี้แล้ว!!”

บางที่อาจจะบาดเจ็บโดยไม่รู้ตัวในระหว่างการต่อสู้ หรือไม่ก็ด้วยสาเหตุอื่น แต่ในบรรดาคนที่คิดว่าไม่บาดเจ็บกลับมีคนกลายเป็นขอมบี้จนได้...

หาเรือจ้อตกลง

เอ่อจ้อจ้งฟังศิระ กับผ้าใบกันน้ำด้านหลังที่มีรอยร้วเล็กน้อย แล้วค่อยๆ ตีมน้ำจากห้วงมิติ ตอนนั้นเองที่มีมือหนึ่งสอดเข้ามาแตะที่เอว มือข้างนั้น เล็กกว่ามือของเขามาก ไม่มีรอยหยาบกร้านเลยแม้แต่หยอย ทั้งยังมอบ สัมผัสอบอุ่นอ่อนโยนที่แสนคุ้นเคยให้เขา ทั้งที่จับอาวุธฝึกฝีมือทุกวัน ร่างกายของพวกเขากลับไม่มีรอยแผลเป็นเลยสักนิด มือก็ไม่มีรอยย่นหรือ ผิวด้านเลย นี่ไม่ใช่ผลจากพลังรักษาของฟางห่าว แต่น่าจะเป็นผลพลอยได้ ของการแช่สระอนเซ็นในห้วงมิติมากกว่า

ฟางหาวยื่นมือไปแตะที่หลังเอวของเฮ่อจ้อจ้ง สัมผัสผิวของเขาโดยตรง ฟางหาวไม่ได้คิดจะลวนลามหรือแสดงความใกล้ชิดต่อหน้าธารกำนัล แต่ กำลังตรวจสอบว่าภายในร่างกายของเฮ่อจ้อจ้งมีเชื้อไวรัสซอมบี้หรือเปล่า

แต่ไหนแต่ไรพวกเขาก็ระมัดระวังเรื่องนี้กันอยู่แล้ว ทุกวันจะต้องตรวจ ร่างกายว่าติดเชื้อไวรัสซอมบี้หรือไม่รู้ตัวหรือเปล่า ยิ่งเห็นคนกลายเป็น ซอมบี้ต่อหน้าต่อตาในวันนี้ สัญชาตญาณระวังภัยของพวกเขาก็ยังตื่นตัว จึงเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้นไปอีก

เมื่อรู้สึกว่ามีมือที่วางอยู่หลังเอวถอนกลับไปแล้ว เฮ่อจ้อจ้งจึงยื่น กระตักน้ำในมือให้ฟางหาว “ตี๋มสักหน่อยสิ” ในกระตักเป็นน้ำจากห้วง มิติ การต่อสู้เมื่อครู่นี้จะว่ารุนแรงก็ไม่ใช่ จะว่าเบาก็ไม่เชิง ในสถานการณ์ ที่ซอมบี้เริ่มโจมตีเข้ามาแบบนี้ ต่อให้เป็นพวกเขาทั้งคู่ก็ไม่มีทางกำจัดพวกมัน

ได้สิ้นซาก พวกเขารับมือกับซอมบี้ระดับสามได้ และเมื่อผนึกกำลังรวมกันสู้ ก็ยิ่งแข็งแกร่ง แต่การถูกล้อมจู่โจมอย่างต่อเนื่องนั้น ต่อให้เป็นเทพสงครามจุติลงมาก็ยังหมดแรงตายได้เหมือนกัน

เมื่อตรวจร่างกายจนแน่ใจว่าพวกตนไม่ได้ติดเชื้อไวรัสซอมบี้ ฟางห่าวจึงถอนหายใจอย่างโล่งอกแล้วรับน้ำมาดื่มอีกใหญ่

ในเวลานี้ทุกคนในรถเหนื่อยล้ากันมาก คนเดียวที่ดูจะกระปรี้กระเปร่าก็คือ...

“ไม่ได้คริสตัลสักเม็ดเลยเธอเนี่ย!” เล่อเทียนพูดอย่างคับข้องใจ พลังใช้แทบจะไร้สักอย่างจึ่มพื้นรถซ้ำ ๆ อย่างไม่สบอารมณ์

จางเสี่ยวหมิงตอบไล่เขาพร้อมพูดปลอบ “ก็ไม่ได้มีแค่เราที่ไม่ได้ไม่ใช่เธอ”

“แต่แบบนี้มันเกินไปนะ...เมื่อกี้ก็เห็นอยู่นะโน๊ว่าซอมบี้ตายไปตั้งเยอะ!”

ปกติเวลาที่มิริเบียร์ออกไปปฏิบัติการข้างนอก ต่อให้มีซอมบี้กลุ่มเล็ก ๆ มารุมโจมตี กองหนุนอย่างพวกเขาก็ยังสบโอกาสควักเอาคริสตัลไปได้บ้าง แต่ตอนนี้...

“ช่วยไม่ได้ มันเป็นกฎของภารกิจครั้งนี้เนี่ย” จางเสี่ยวหมิงเองก็รู้สึกเสียดาย ภารกิจครั้งนี้มีการออกกฎไว้ว่าห้ามใครชุดคริสตัลไปเองโดยพลการ ต้องรอให้การปะทะจบลงเสียก่อน และจะมีเจ้าหน้าที่ของกองทัพบเป็นผู้ควักคริสตัลออกมารวมกันก่อน ค่อยจัดสรรแจกจ่ายกันไป

ในการต่อสู้เมื่อครู่ แม้เจ้าหน้าที่พลาธิการจะมีโอกาส แต่กลับไม่มีใครกล้าทำอะไรบุ่มบ่าม ผลคือพวกเขาถอนกำลังออกมากันอย่างปลอดภัย แต่คริสตัลมากมายถูกทิ้งไว้ในสมอของซอมบี้

เส่อจื่อจิ้งเองก็นึกถึงเรื่องนี้ เขาจึงรีบหันกลับไปเชื่อมโยงจิตกับเจ้าก๊อนแบ่งที่อยู่ทางนั้นทันที...ใช่แล้ว เจ้าก๊อนแบ่งที่อยู่ทางนั้น

ก่อนที่ทุกคนจะเข้าไปในโกดัง ในตอนที่พวกเขาเริ่มฟาดฟันพืชกลายพันธุ์ เจ้าก๊อนแบ่งก็ไหลออกมาจากห้วงมิติแล้ว ยังดีที่มันรู้กาลเทศะ ทุกครั้งที่ออกมามันจะพรางตัวเพื่อไม่ให้ใครสังเกตเห็น ตอนนั้นแม้แต่

เฮ้อจื่อจ้งกับฟางห่าวยังไม่สังเกตเห็นมันเลย

แต่ตอนนี้...หากนึกถึงนิสัยของเจ้าก้อนแป้ง เมื่อเห็นคริสตัลของพืชกลายพันธุ์แล้วจะไปต่อใจไหวได้ยังไงกันเล่า!

ตามคาด เมื่อเฮ้อจื่อจ้งเชื่อมจิตกับเจ้าก้อนแป้งได้แล้วก็พบว่าไอ้ตัวแสบนั้นกำลังกระโดดบุง ๆ ไปมาอย่างมีความสุข มันขึ้นไปบนเถาวัลย์เส้นหนึ่งแล้วกระโดดไป 'เหยียบ' ส่วนปลาย ก่อน 'บีบ' คริสตัลออกมาตรงจุดที่เถาวัลย์ถูกตัดขาด

ใช่แล้ว มัน 'บีบ' ออกมา!

ไม่รู้จริง ๆ ว่ามันคิดวิธีแบบนี้ได้อย่างไร ราวกับรู้ว่าพวกเฮ้อจื่อจ้งไม่มีเวลาไปสนใจมัน เมื่ออยากกินคริสตัลจนทนไม่ไหวจึงคิดหาทางประหลาด ๆ แบบนี้ออกมา แต่วิธีนี้ก็กลับได้ผลดีทีเดียว แม้จะเข้าไปหน่อยแต่หากสะสมไปเรื่อย ๆ ก็จะได้ปริมาณมากขึ้นเอง ถ้าไม่ใช่ว่าวิธีนี้ค่อนข้างยุ่งยากและเปลืองแรง ป่านนี้คริสตัลในเถาวัลย์เส้นนี้คงถูก 'บีบ' ออกไปจนเกลี้ยงนานแล้ว

เขาสั่งเจ้าก้อนแป้งผ่านกระแสนิจ ก้าซัปให้มันนำคริสตัลระดับสามจากในโกดังออกมาด้วย จากนั้นก็ไม่ได้สนใจมันอีก

ฟางห่าวหรือกระเปาะอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนแอบหยิบแผ่นแป้งถั่วแดงสองแผ่นออกมาจากห้วงมิติ แล้วจึงส่งให้เฮ้อจื่อจ้งหนึ่งแผ่น ทั้งคู่่วนวายอยู่นานจนเริ่มหิวกันแล้ว

คนหิวไม่ได้มีแค่พวกเขาสองคน คนอื่นในรถล้วนรู้สึกไม่ต่างกัน แต่ทุกคนไม่กล้ากินอะไรมากนัก เพียงกินให้พอรองท้องได้บ้างเท่านั้น

เสบียงที่ได้รับมา นอกจากแผ่นแป้งธัญพืชแล้ว ยังมีอาหารบรรจุถุงสุญญากาศอีกหลายถุง แต่อาหารเหล่านั้นเก็บไว้ได้นานกว่าแผ่นแป้ง อีกทั้งอาหารก่อนวันสิ้นโลกก็เหลือน้อยลงทุกที ทุกคนจึงตั้งใจ ยอมกินอาหารอื่นๆ ก่อนด้วยความเสียดาย

เฮ้อจื่อจ้งกัดเข้าไปหนึ่งคำก็พบว่าแผ่นแป้งมีรสเค็ม ด้านในสอดไส้เนื้อและหัวหอมปิ้งรส แม้ไส้จะมีไม่มาก แต่รสชาติดีทีเดียว เมื่อผสมานกับสัมผัสแห่งหยาบของแป้งด้านนอกก็ให้ความรู้สึกนุ่มหนึบหนับกำลังดี

เฮ้อจี้จี้จี้แอบดีใจเจียบ ๆ แม่น้ำแก่งในห้วงมิติที่เตรียมไว้ล่วงหน้าจะมีไม่มาก แต่ตั้งแต่รู้ว่าฐานที่มั่นผลิตแผ่นแป้งธัญพืชออกมา ฟางหว่าก็อาศัยเวลาว่างทำของเลียนแบบออกมาได้ ฟางหว่าทำทั้งไส้หวาน ไส้เค็ม ทั้งแบบนุ่ม แบบแข็ง ทั้งแบบมีไส้และไม่มีไส้เก็บไว้ในห้วงมิติเป็นจำนวนมาก มีครบทุกรสชาติ กลายเป็นอาหารแห้งจำเป็นหลากหลายรูปแบบสำหรับพกเดินทางออกไปข้างนอก

เช่นเดียวกับวันนี้ ตอนเช้าพวกเขากินแผ่นแป้งสอดไส้เนื้อมดและผักอะไรสักอย่างดองหั่นเต๋าไปหลายแผ่น ส่วนตอนเที่ยงเป็นไส้เนื้อ ถ้าอยากจะเปลี่ยนรสชาติยังมีไส้หวาน เช่น ไส้ถั่วแดงกวน ไส้ลำดำ หรือไส้ครีม...ซึ่งหน้าตาไม่ต่างอะไรกับขนมเปี๊ยะไส้ไส้หรือของว่างที่หาซื้อได้ในช่วงก่อนวันสิ้นโลกเลย

แม้จะวางไว้นานหลายร้อยแล้ว แต่กลับไม่แข็งเลยสักนิด แถมยังไม่ส่งกลิ่นหอมออกมายั่วน้ำลายคนอื่นด้วย

หลังจากกินอาหารที่ไม่รู้ว่าเป็นม้อเหียงหรือม้อบายและดื่มน้ำเสร็จ ยังไม่ทันที่ทุกคนบนรถจะได้พัก อินตงกลับลุกขึ้นแล้วเดินมานั่งหน้าพวกเขาเฮ้อจี้จี้จี้

อินตงยกมือขึ้นดันแว่นตา มองพวกเขาทั้งสองคนสลັปไปมาแล้วพูดว่า “พลังพิเศษของพวกคุณถึงระดับสามแล้วสินะครับ”

ประโยคนี้เป็นประโยคบอกเล่า ไม่ใช่ประโยคคำถามแต่อย่างใด

เฮ้อจี้จี้จี้เล็กคิ้วเล็กน้อย ไม่นึกว่าอีกฝ่ายจะเข้าประเด็นอย่างตรงไปตรงมาแบบนี้

เมื่อเห็นว่าทั้งคู่ไม่ตอบ มีเพียงเฮ้อจี้จี้จี้ที่มีสีหน้าประหลาดใจเล็กน้อย มุมปากอินตงจึงกระตุกขึ้นทันที “ผมมีพลังพิเศษธาตุพลังจิตน่าจะเป็นประเภทสติปัญญา” เขาดูจะไม่แยแสเลยว่าแม้แต่คนของรีเบิร์ตก็หันมาสนใจทางนี้แล้ว อินตงพูดต่อ “เดิมทีทั้งผมเองและคนอื่น ๆ ต่างเข้าใจว่าผมเป็นเพียงคนธรรมดา แต่หลังวันสิ้นโลกผมกลับรู้สึกว่าคุณคิดของตัวเองเจียบคมมากขึ้น เมื่อมาอยู่ในฐานที่มั่นก็พบว่าใช้คริสตัลเลื่อนชั้นพลังพิเศษได้ ผมถึงได้รู้ว่าตัวเองก็ดูดซับพลังงานจากคริสตัลได้เหมือนกัน

จึงแน่ใจว่าตัวเองมีพลังพิเศษจริง ๆ เพียงแต่ไม่ใช่พลังพิเศษที่แสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมได้”

พูดจบเขาก็มองเฮ้อจี้จี้กับฟางท้าวตั้งแต่หัวจรดเท้า “พลังพิเศษของพวกคุณคงจะเลื่อนมาถึงระดับสามแล้ว การที่ผมมายืนยันเรื่องนี้กับพวกคุณไม่ได้มีเจตนาร้ายอะไร เพียงแต่ในเมื่อคณะเดินทางมีผู้มีพลังพิเศษระดับสามอยู่ การเดินทางหลังจากนี้หากต้องเผชิญการต่อสู้สัก บางทีก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนพลิกพลางแผนกันบ้าง”

ที่เขาพูดมาก็มีเหตุผล เฮ้อจี้จี้จึงไม่จำเป็นต้องยึดติดกับเรื่องราวในอดีต นอกจากนี้ คู่แค้นของเฮ้อจี้จี้มีเพียงอัลเลน ใต้จวิน และสวีลลี่เท่านั้น ในสามคนนี้ ตายไปหนึ่ง สูญหายไร้ร่องรอยอีกหนึ่ง เหลือเพียงสวีลลี่ที่ยังลอยหน้าลอยตาไปทั่ว เขาไม่จำเป็นต้องนำความแค้นมาลงกับอีนตง ขอแค่อีกฝ่ายอย่ามาหาเรื่องตนก่อนก็พอ

เฮ้อจี้จี้พยักหน้ายอมรับ แม้การเลื่อนระดับพลังพิเศษจะไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย แต่สุดท้ายคนอื่น ๆ ก็จะได้ไล่ตามขึ้นมาถึงระดับนี้ได้อยู่ดี เขากับฟางท้าวแค่เร็วกว่าหนึ่งก้าวก็เท่านั้น ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร ยิ่งไปกว่านั้น เรื่องระดับพลังพิเศษของพวกเขาคณะของรีเบิร์ตต่างก็รับรู้กันหมดแล้ว พวกอีนตงเองก็ไม่ได้ตาบอด เห็นอยู่หน้าตาว่าพลังสังหารนั้นไม่ใช่ระดับเดียวกันแน่ อย่าว่าแต่พวกเขาเลย คนของกองทัพเองถ้าพิจารณาดูให้ดีก็คงมองออกเหมือนกัน

หลังจากพูดคุยกับเฮ้อจี้จี้แล้ว อีนตงก็ไปหารือกับกัวปิงและเจินหนิงเพื่อปรึกษาเรื่องการรับมือในการต่อสู้ต่อจากนี้ ในเมื่อทุกคนบนรถคันนี้ต้องอยู่ด้วยกันอีกนาน จึงเป็นเรื่องปกติที่พวกเขาจะต้องร่วมมือกันเรียนรู้กันและกัน รวมถึงประสานงานกัน จึงจะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แน่นอนว่าเรื่องกลยุทธ์ การวางกำลัง และการประสานงานเหล่านี้พวกเฮ้อจี้จี้ฟังไม่เข้าใจอยู่แล้ว พวกเขาจึงพักผ่อนและปล่อยให้สามคนนั้นประชุมกันไป

ฟางท้าวกระเถิบมากระซิบข้างหูเฮ้อจี้จี้ว่า “หมอนั่นก็มีฝีมือพอตัวเลยนะครับ” แม้อีนตงจะยอมเผยไพ่ในมือตั้งแต่ต้นเพื่อสร้างความเชื่อใจ

ให้กับพวกกัวปิงและเฮ้อจื่อจิ้ง แต่ก็ต้องยอมรับว่าเป็นการเดินทางที่น่าทึ่ง เพราะในเวลาไม่นาน เขาก็สามารถเข้าไปตกแผนในเชิงลึกกับพวกกัวปิงได้ ถือว่าเก่งใช่มั้ย

เฮ้อจื่อจิ้งหัวเราะ “ทั้งขามาและขากลับต้องร่วมมือกันอีกนาน พูตให้ชัดเจนตั้งแต่เนิ่นๆ ยังไงก็ดีกว่าพูตตอนสายไปแล้วละนะ” ไซ่แล้ว ตอนนี้ไม่ว่าจะยินดีหรือไม่ จะมีเรื่องบาดหมางกับใคร แต่เมื่อถูกจับผูกชะตาให้ลงเรือลำเดียวกันแล้ว ถ้าระหว่างทางมัวแต่ระแวงกันเอง สุดท้ายคงไม่มีใครรอด ต้องหาทางทำลายกำแพงระหว่างกันออกไป อย่างน้อยจะปล่อยให้คนบนรถแข่งกันเองไม่ได้

ตอนนี้นายทหารที่เคยมาร่วมนั่งอยู่ท้ายรถก็ไปเบียดเสียดอยู่ที่ห้องคนขับด้านหน้าหมดแล้ว ไม่รู้ว่าพวกเขาสองคนและพลขับอีกสองนายนั้นแบ่งพื้นที่สามที่นั่งกันอย่างไร แต่เมื่อไม่มีคนของกองทัพอยู่ใกล้ๆ อันตงและพวกกัวปิงจึงหารือกันได้สะดวกขึ้นมาก ไม่นานก็เห็นอันตงควักวิทยุสื่อสารออกมาจากกระเป๋าของตัวเอง...นี่ไม่ใช่วิทยุสื่อสารเดิมบนรถ หากแต่เป็นของส่วนตัวของเขาเอง

เฮ้อจื่อจิ้งเลิกคิ้ว ก่อนหันไปมองกัวปิงที่อยู่ด้านข้าง

กัวปิงแบมือยกไหล่เพื่อสื่อว่าเขาเองก็อธิบายเรื่องนี้ไม่ได้เหมือนกัน

ไม่นานอันตงก็เก็บวิทยุสื่อสาร เมื่อเห็นหนังอธิบายให้พวกเฮ้อจื่อจิ้งฟัง พวกเขาจึงรู้ว่าเมื่อครู่อันตงกำลังติดต่อกับเหียนชินบนรถบัญชาการ ส่วนเนื้อหาที่พูตแน่นอนว่าต้องเป็นปัญหาที่เล่อเทียนบ่นว่าคริสตลถูกทิ้งให้เสียเปล่าในตอนนั้น

เมื่อรู้ว่อันตงรู้จักกับผู้บัญชาการในปฏิบัติการครั้งนี้ กัวปิงจึงสบโอกาสเสนอปัญหานี้ไป ช่วยไม่ได้ นั่นคือปัญหาของภรรยา เขาย่อมต้องใส่ใจเป็นธรรมดา ความจริงไม่ว่าจะเป็นทีมไหนต่างก็มีคนทำหน้าที่พลาธิการโดยเฉพาะอยู่ทั้งนั้น การออกจากฐานที่มั่นไปจัดการซอมบี้และควักคริสตลกลับมาด้วยแทบจะเป็นวิถีชีวิตประจำวันที่ทุกคนล้วนมีประสบการณ์กันอยู่แล้ว ย่อมรู้ดีว่าจะมุ่งกอบโกยคริสตลจนละเลยความปลอดภัยของตัวเองและเพื่อนร่วมทีมไปไม่ได้ ขอแค่ปรับแนวทางและจัดการให้เป็นระเบียบก็ไม่มีปัญหาอะไรแล้ว

ในระหว่างที่ฟังเงินหนึ่งอธิบาย จู่ๆ เสียงของเจ้าก้อนแป้งปล้นดังขึ้น
ในหัวของเธอจ๊องจิ้งกับฟางห่าว “หมดแล้ว ๆๆ!!”
อะไรหมดแล้ว

ปฏิบัติการวนน้ำมัน

เอ่อจื่อจ้งไม่มีเวลาสนใจ เสียงเจ้าก้อนแป้งที่ไวยวายอยู่ในหัวของเขา โชคดีที่ฟางห่ามีปฏิกิริยารวดเร็ว เขาแก้งทำเป็นหาวและซบไหล่เอ่อจื่อจ้ง ปิดตาลงเสร็จทำเป็นหลับแล้วรีบสื่อสารกับเจ้าก้อนแป้งทันที ไม่นานเงินหนึ่งก็กลับไปนั่งที่เดิม ฟางห่าจึงกระซิบเล่าตามที่เจ้าก้อนแป้งบอกมา “มันบอกว่าคริสตัลในสมองซอมบี้ระดับสามทั้งสามตัวหายไปครับ”

“คริสตัลหาย?” เอ่อจื่อจ้งตกตะลึง ใครฉวยโอกาสแอบเอาไป หรือว่าจะมีพีชกลายพันธุ์ซ่อนตัวอยู่ที่อีกด้านของโกดังโรงงาน รอจนทุกคนออกไปค่อยขโมยคริสตัลอย่างนั้นหรือ

หลังจากที่เจ้าก้อนแป้ง ‘กิน’ คริสตัลที่ ‘บีบ’ ออกมาจากพีชกลายพันธุ์ทั้งหมด มันก็เข้าไปหาคริสตัลอื่นๆ ในโกดัง ทว่าอย่าว่าแต่ซอมบี้ระดับสามทั้งสามตัวที่ตายอยู่ข้างในเลย แม้แต่ซอมบี้ระดับต่ำตัวอื่นๆ ที่ถูกจัดการระหว่างการปะทะ รวมถึงซอมบี้บักที่ถูกยิงตายตั้งแต่แรกแล้วไม่พบคริสตัลอยู่ในร่างของพวกมันเลยสักเม็ด!

เจ้าก้อนแป้งใช้เวลากินคริสตัลค่อนข้างนานทีเดียว ดังนั้นตอนทีไปหาคริสตัลซอมบี้จึงล่าช้าไปหน่อย แต่ต่อให้มันกินช้าแค่ไหน คริสตัลพวกนั้นก็หายเร็วเกินไปหรือเปล่า!

เอ่อจื่อจ้งกับฟางห่ารู้สึกหนักใจเล็กน้อย หากมีแค่คริสตัลของซอมบี้ระดับสามที่หายไป พวกเขายังเข้าใจได้ว่าอาจมีใครฉวยโอกาสระหว่างถอน

กำลัง ลักลอบควักออกไป แต่การที่คริสตัลซอมบี้ระดับต่ำยังหายไปด้วย...
เกรงว่านอกจากพืชกลายพันธุ์ อาจมีกลุ่มคนร่วมมือกันควักคริสตัลซอมบี้ไป
แต่คนพวกนั้นต้องมีวิธีการที่รวดเร็วเหมือนอย่างที่เราเชื่อจึงจะใช้หัวมิดิเก็บ
คริสตัลเท่านั้นถึงจะได้ผลลัพธ์แบบนี้

ตั้งแต่เจ้าก้อนแป้งเลื่อนขึ้นมาระดับสี่ ความเร็วในการบินบนฟ้าหรือ
กระโดดบนพื้นก็ไวกว่าเดิมมาก หลังรับคำสั่งจากฟางห่าว มันก็คอย
สังเกตสถานการณ์รอบบริเวณโรงงานตลอด แต่นอกจากซอมบี้ที่เดินเตร่
ไปทั่วก็ไม่มีอะไรทั้งนั้น แถมยังไม่เจอร่องรอยของหัวขโมย ทำเอาทั้งคู่
ยิ่งรู้สึกประหลาดใจขึ้นไปอีก

ขบวนรถยังคงเร่งเดินทางลงใต้โดยไม่หยุดพัก เพื่อความปลอดภัย
พวกเขาแทบจะไม่กล้าจอดรถแม้ชั่ว ชบวนรถบรรทุกทุกคนเป็นๆ เต็มแน่นทุกคัน
เมื่อรถแล่นไปตามถนนก็เหมือนกับห้องครัวเคลื่อนที่ กลิ่นหอมรัญจวนของ
เนื้อคนโซยไปตามสายลม ทำเอาพวกซอมบี้ที่ได้กลิ่นแห่ตามมาด้วย ตั้งแต่
กลายเป็นซอมบี้ คนตายเดินได้พวกนี้ก็ไม่ปรารถนาอะไรอีกนอกจากการกิน
เมื่อเห็นครัวเคลื่อนที่แบบนี้ ซอมบี้ตัวไหนบ้างจะอดใจไหว

เมื่อขบวนรถจอดพัก ในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็จะเริ่มเห็นกองทัพ
ซอมบี้แห่กันมาแต่ไกล ซอมบี้ที่ตามมากลุ่มแรกๆ นอกจากพวกที่อยู่บริเวณ
โดยรอบแล้ว ยังมีซอมบี้สายความเร็วและพลังธาตุลมด้วย ซึ่งยากที่ขบวน
รถจะสลัดพวกมันออกไปได้ เมื่อเทียบกับช่วงแรกของวันสิ้นโลก หากหา
ถนนสายหลักที่ไม่มีซอมบี้ได้ พวกเขาก็พอจะพักผ่อนอย่างเต็มอิ่มได้บ้าง
สักคืน แต่ตอนนี้ไม่มีจุดไหนที่จอดรถได้อย่างสบายใจเลย

ด้วยเหตุนี้ นอกจากจอดรถเพื่อตรวจสอบสภาพและเก็บกวาดขยะในรถ
ในแต่ละวัน พวกเขาก็แทบไม่กล้าหาที่พักผ่อนสู่มึ่สู่ม้า และไม่กล้าดับ
เครื่องยนต์เลยตลอดทั้งวัน โชคดีที่บนรถมีอะไรสำรองอยู่เยอะ ถ้าพบ
ส่วนที่เสียหายก็จะรีบซ่อมแซมอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ยังพอประคับประคองกัน
ต่อไปได้ เพียงแต่ไม่รู้ว่าลูกสูบจะยังทำงานได้อีกนานแค่ไหน

ทุกคนเร่งเดินทางติดกันสี่วันรวด หลังผ่านการต่อสู้ในโรงงานครั้งนั้น
ทุกคนบนรถก็ไม่ปันเรื่องรถโคลงเคลงทำให้พักผ่อนไม่สบายอีกเลย พวกเขา